

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่องการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานศูนย์กีฬาตำบลของการกีฬาแห่งประเทศไทย ผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียดของเอกสารซึ่งจะนำเสนอตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549)
2. แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2545 – 2549)
3. ความเป็นมาของโครงการจัดตั้งศูนย์กีฬาตำบล
4. ความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบล
5. ทฤษฎีการบริหารและการจัดการ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549)

การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกันของสังคมใน 20 ปีข้างหน้า โดยนำความคิดของทุกภาคส่วนในสังคมทุกระดับ ตั้งแต่ระดับจังหวัด ระดับอนุภาค และระดับชาติ มาสังเคราะห์เชื่อมโยงเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบให้เกิดเป็น "วิสัยทัศน์ร่วม" ที่สังคมไทยยอมรับร่วมกัน โดยคำนึงถึงภาพรวมการพัฒนาที่ผ่านมา สถานการณ์และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพื่อนำไปสู่สังคมไทยที่พึงประสงค์ พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและสร้างคุณค่าที่ดีให้เกิดขึ้นในสังคมไทย แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 จึงเป็นแผนยุทธศาสตร์ ที่ชี้กรอบทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะปานกลาง ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ระยะยาว และมีการดำเนินการต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) ในด้านแนวคิด "คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา" ในทุกมิติอย่างเป็นองค์รวม และให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่สมดุล ทั้งในด้านตัวคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างระบบบริหารจัดการภายในที่ดีให้เกิดขึ้นในทุกระดับอันจะเกิดการพัฒนายั่งยืนที่มี "คน" เป็นศูนย์กลางได้อย่างแท้จริง โดยมุ่งพัฒนาสังคมไทยที่พึงประสงค์ เพื่อนำไปสู่สังคมที่เข้มแข็งและมีคุณภาพ

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9

1. เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพและมีภูมิคุ้มกัน สร้างความเข้มแข็งของการเงิน

และสามารถพึ่งตนเองได้

2. เพื่อวางรากฐานการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็ง ยั่งยืน สามารถพึ่งตนเองได้อย่างรู้เท่าทันโลก โดยการพัฒนาคุณภาพคน ปฏิรูปการศึกษา ปฏิรูประบบสุขภาพสร้างระบบคุ้มครองความมั่นคงทางสังคม รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและเครือข่ายชุมชนให้เกิดการเชื่อมโยงการพัฒนาชนบทและเมืองอย่างยั่งยืน มีการดูแลจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสังคมไทย

3. เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ดีในสังคมไทยทุกระดับ เป็นพื้นฐานให้การพัฒนาประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ เน้นการปฏิรูประบบบริหารจัดการภาครัฐ การบริหารจัดการที่ดีของภาคธุรกิจเอกชน การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการพัฒนา การสร้างระบบการเมืองที่รับผิดชอบต่อสังคมและลดการทุจริตประพฤติมิชอบ

4. เพื่อแก้ปัญหาความยากจนและเพิ่มศักยภาพและโอกาสของคนไทยในการพึ่งตนเอง สำหรับยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างฐานรากของสังคมให้เข้มแข็ง โดยมุ่งเน้นพัฒนาคน ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้เป็นแกนหลักของสังคมไทย มีการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาชนบทและเมือง โดยการพัฒนาค้นให้มีคุณภาพ ตามแนวทางการปฏิรูประบบสุขภาพ โดยระบุว่าให้มีการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคภัยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ โดยให้ประชาชนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพให้เหมาะสม โดยเฉพาะมีการบริโภคให้ถูกต้องและมีการออกกำลังกายสม่ำเสมอและเล่นกีฬามากขึ้น

เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 การกีฬาแห่งประเทศไทยในฐานะหน่วยงานที่กำกับดูแลการกีฬาของชาติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันได้จัดทำแผนแม่บทในการพัฒนาการกีฬาของชาติ ขึ้น โดยยึดหลักจากการประเมินผลแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540-2545) การวิเคราะห์ปัจจัยและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางด้านการกีฬา การรวบรวมความคิดเห็นด้านการพัฒนาการกีฬาจากผู้ทรงคุณวุฒิและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั่วประเทศเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์การกีฬาที่สำคัญและแนวทางการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549) ต่อไป

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549)

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549) การกีฬาแห่งประเทศไทย (2544) ได้นำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 เป็นแผนแม่บทในการพัฒนาการกีฬาของ

ประเทศไทย ซึ่งรัฐบาลได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2544 ให้ใช้เป็นแผนแม่บทในการพัฒนาการกีฬาของชาติรวมทั้งแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 ยังสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) ซึ่งมีรายละเอียดแผนพัฒนา การกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549) ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 วิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

ประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้าด้วยดีต้องมีการพัฒนาศักยภาพและคุณภาพของคนในชาติอย่างทั่วถึงและต่อเนื่องในทุกด้านการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะสามารถช่วยพัฒนาคนได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยจะพัฒนาให้มีร่างกายแข็งแรง พละทานมัชฌมบุรณ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีสุขภาพจิตที่ดี มีอารมณ์ที่มั่นคง สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม เพิ่มพูนสติปัญญา พัฒนาคุณลักษณะประจำตัวที่ช่วยเสริมสร้างคุณธรรม และ จริยธรรมยิ่งขึ้น ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความรับผิดชอบ ความอดทนเข้มแข็ง ความมีระเบียบวินัย ความยุติธรรม การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา การมีน้ำใจนักกีฬา การรู้จักแพ้ รู้จักชนะ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่การเสียสละ นอกจากนี้การกีฬายังก่อให้เกิดความสามัคคีกลมเกลียวและร่วมแรง ร่วมใจฟันฝ่าอุปสรรคของคนในหมู่คณะ รวมทั้งเป็นศูนย์รวมในการสร้างความภาคภูมิใจ และสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้แก่ชุมชน สังคมและประเทศชาติอีกด้วย

1. **สรุปผลการพัฒนาและปัญหาอุปสรรคที่สำคัญ** การประเมินผลการดำเนินงานของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540-2544) ระยะเวลาแผน 2540-2542 พบว่า การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ร้อยละ 33 และยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ร้อยละ 67 ผลการดำเนินงานในแต่ละแผนงานหลัก สรุปได้ดังนี้

แผนงานหลักที่ 1 การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน ผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมาย 4 เป้าหมาย คือ เด็ก เยาวชน ออกกำลังกายและเล่นกีฬาร้อยละ 60 มีครูพลศึกษาเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี มีศูนย์กีฬาครบทุกตำบล สถานศึกษามีสถานที่เล่นกีฬาที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น แต่ผลการดำเนินงานที่ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย 4 เป้าหมาย คือ ครูพลศึกษาและกีฬาทุกคนยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง ผู้ฝึกสอนกีฬาพื้นฐานมีไม่ครบทุกตำบล อาสาสมัครซึ่งเป็นผู้นำกีฬาขั้นพื้นฐานมีไม่ครบทุกหมู่บ้าน และหลักสูตรพลศึกษาระดับประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา ยังไม่ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

แผนงานหลักที่ 2 การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน ผลการดำเนินงานที่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ ประชาชนทุกเพศ ทุกวัยและทุกอาชีพได้รับความรู้ เห็นคุณค่าของการกีฬาและได้ออกกำลังกายเล่นกีฬาเป็นประจำ ร้อยละ 60 มีศูนย์อุปกรณ์กีฬาเพื่อบริการประชาชนทุกตำบล

แต่ผลการดำเนินงานที่ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ บุคคลกลุ่มพิเศษ หรือผู้ด้อยโอกาสออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่เหมาะสมเป็นประจำไม่ถึงร้อยละ 30 ของประชากรกลุ่มนี้ สมาคมกีฬามวลชนมีน้อยและยังไม่มีตัวแทนรับผิดชอบ กีฬามวลชนอยู่ในคณะกรรมการกีฬาจังหวัด ส่วนสุขภาพสำหรับประชาชนยังมีไม่ครบทุกอำเภอ ยังขาดสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาในชุมชน หน่วยงานขนาดใหญ่ของรัฐและเอกชน ส่วนใหญ่ยังไม่มีสถานที่ออกกำลังกาย และไม่มีการกำหนดเวลาให้บุคลากรได้ออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเป็นประจำ สถานบริการส่งเสริมสุขภาพของเอกชนมีน้อย ผู้นำกีฬาเพื่อมวลชนมีน้อย ขาดการประสานงานระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น ประชาชนยังไม่นิยมเล่นกีฬาพื้นเมืองแพร่หลาย

แผนงานหลักที่ 3 การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ผลการดำเนินงานที่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ สถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชนทุกระดับสนับสนุนการเล่นและการแข่งขันกีฬาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ โดยเน้นการพัฒนาทักษะความสามารถและจริยธรรม มีการแข่งขันกีฬา จัดระบบการแข่งขันกีฬาภายในประเทศระดับต่าง ๆ และเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ระหว่างประเทศทุกระดับมากขึ้น มีศูนย์อุปกรณ์ในทุกจังหวัดและทุกอำเภอ แต่ผลการดำเนินงานที่ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ ยังไม่มีสถาบันผลิตผู้ฝึกสอนกีฬาที่ได้มาตรฐานระดับชาติ การพัฒนาผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอนกีฬาให้ได้มาตรฐานของสหพันธ์กีฬานานาชาติยังทำให้น้อย ยังไม่มีศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค สถานกีฬาที่ได้มาตรฐาน ยังมีน้อยไม่กระจายอยู่ทั่วประเทศ ชมรม สมาคมหรือสโมสรกีฬาในจังหวัดยังไม่แพร่หลายไปถึงระดับอำเภอ กองทุนพัฒนากีฬามีเพียง 10 ล้านบาท จากที่ตั้งเป้าหมายไว้ 50 ล้านบาท

แผนงานหลักที่ 4 การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ ผลการดำเนินงานที่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ มีชมรม สมาคม และองค์กรกีฬาที่มีระบบบริหารและจัดการแข่งขันมากขึ้น ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค มีกฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับ คือ พ.ร.บ.มวย และ พ.ร.บ.กีฬาอาชีพ ซึ่งสามารถรองรับการดำเนินงานการกีฬาเพื่อการอาชีพได้ และเอกชนมีส่วนในการสนับสนุนกีฬาเพื่อการอาชีพมากขึ้น แต่ผลการดำเนินงานที่ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ กีฬาสากลที่มีศักยภาพ 10 ชนิดกีฬา มีเพียงฟุตบอลเพียงกีฬาเดียวที่ได้รับการสนับสนุน เพื่อพัฒนาเป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน นอกจากนี้มวยไทยยังไม่ได้รับการพัฒนาให้เป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน อีกทั้งบุคลากรทางการกีฬาเพื่อการอาชีพ ได้รับการพัฒนาไปสู่มาตรฐานระดับสากลน้อย

แผนงานหลักที่ 5 การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ผลการดำเนินงานที่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ มีการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเพียงพอต่อความต้องการ มีหน่วยงานรับผิดชอบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา บริการ

ประชาชนและนักกีฬากรบทุกจังหวัด มีการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา พัฒนาสมรรถภาพนักกีฬา เด็ก เยาวชน และประชาชนรวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษ มีการใช้โภชนาการพัฒนานาครูปร่าง และประสิทธิภาพในการทำงานและออกกำลังกายแพร่หลายมากขึ้น นอกจากนี้ ยังมีการพัฒนาระบบการทดสอบสมรรถภาพของนักกีฬาให้เหมาะสมกับประเภทและชนิดกีฬารวมทั้งทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับ เด็ก เยาวชน และประชาชน ตลอดจนมีการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา เพื่อควบคุมป้องกันการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬา แต่ผลการดำเนินงานที่ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ ผลงานวิจัยมีน้อย ขาดศูนย์สารสนเทศด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับชาติ การเผยแพร่ความรู้ยังไม่ทั่วถึง การนำเทคโนโลยีการศึกษาเพื่อพัฒนาอุปกรณ์กีฬาและสนามยังมีน้อย ขาดเกณฑ์สมรรถภาพที่พึงประสงค์ในบุคคลวัยต่าง ๆ และยังไม่มีการควบคุม ส่งเสริมศูนย์ส่งเสริมสุขภาพให้ได้มาตรฐาน

แผนงานหลักที่ 6 การพัฒนาการบริหารการศึกษา ผลการดำเนินงานที่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ มีผลการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการศึกษาเพิ่มมากขึ้น มีการติดตามและประเมินผลการพัฒนาการศึกษาของประเทศอย่างเป็นระบบโดยการศึกษาแห่งประเทศไทย แต่ผลการดำเนินงานที่ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ การกีฬาแห่งประเทศไทยยังไม่สามารถประสานความร่วมมือได้เต็มที่กับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษาของประเทศให้ดำเนินงานได้บรรลุผลสำเร็จตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนยังไม่สามารถบริหารงานได้อย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพ ศูนย์สารสนเทศด้านการศึกษาในระดับประเทศ ระดับภาค และระดับจังหวัด ยังไม่สามารถให้บริการได้ เนื่องจากกำลังอยู่ในขั้นดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จ สมาคมและชมรมกีฬาจังหวัดยังไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เครือข่ายของชมรม และสโมสรกีฬาในระดับอำเภอยังมีน้อย คณะกรรมการกีฬาจังหวัดยังไม่สามารถบริหารการศึกษาของจังหวัดให้มีประสิทธิภาพและมีเอกภาพ สถานกีฬา อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกในการออกกำลังกายและเล่นกีฬามีไม่เพียงพอ กฎระเบียบข้อบังคับและกฎหมายเกี่ยวกับการกีฬายังไม่เหมาะสมกับยุคสมัย และเอื้ออำนวยต่อการบริหารการศึกษาของประเทศ การนำระบบคุณธรรม จริยธรรมการกีฬามาใช้ในการบริหารการศึกษา ยังไม่มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรม

การพัฒนาการศึกษาของไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาการศึกษาของชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531-2539) จนถึงปัจจุบันประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง แต่ยังมีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานที่สำคัญ ได้แก่

1. ด้านการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ

1.1 การวางแผนด้านการพัฒนาการศึกษาที่มีความล่าช้าและขาดประสิทธิภาพ โดยมี การประกาศใช้แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540-2544) ล่าช้าไป 1 ปี คือ ประกาศใช้เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2541 ทำให้กระทรวง ทบวง กรม ต่างๆ ได้รับการนิเทศและ ประสานแผนล่าช้าและไม่ทั่วถึง ส่งผลการจัดทำแผนงานและโครงการของหน่วยงานต่าง ๆ ไม่ สอดคล้องกับระยะเวลาและงบประมาณที่ได้รับ

1.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่ได้นำแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติไปเป็นแนวทางใน การกำหนดนโยบาย จัดทำแผนงานและโครงการเกี่ยวกับกีฬาอย่างจริงจังและไม่ได้คำนึงถึงความ สอดคล้องระหว่างพันธกิจของหน่วยงานกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติและนโยบายส่งเสริมกีฬา ของรัฐบาล

1.3 การประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องยังขาดความชัดเจนทำให้ ทำงานซ้ำซ้อนไม่มีเอกภาพในการดำเนินงาน

1.4 การติดตามและประเมินผลยังไม่เป็นระบบและขาดความต่อเนื่อง

2. ด้านงบประมาณและบุคลากรทางการกีฬา

2.1 งบประมาณในการดำเนินงานยังไม่ครอบคลุมทุกแผนงานและไม่เพียงพอ รวมทั้งมีความซ้ำซ้อนในการเสนอของบประมาณของหน่วยงานต่าง ๆ เนื่องจากขาดระบบการ กลั่นกรอง การเสนอของบประมาณที่มีประสิทธิภาพ

2.2 บุคลากรทางการกีฬาที่มีความรู้ความสามารถในการจัดการด้านการกีฬาอย่าง แท้จริงไม่เพียงพอ ทำให้การดำเนินงานขาดประสิทธิภาพ

2.3 สถานกีฬาและอุปกรณ์ทางการกีฬายังไม่เพียงพอและไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ การใช้จ่ายจากสถานกีฬาที่มีอยู่ยังไม่คุ้มค่า รวมทั้งขาดการบริหารจัดการที่ดีและงบประมาณ ในการดูแลบำรุงรักษาด้วย

3. ด้านบริหารจัดการองค์กร

3.1 การกีฬาแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นองค์กรหลักในการประสานงาน ติดตามและ ประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ยังไม่สามารถทำงานได้อย่าง เข้มแข็ง เนื่องจากไม่มีอำนาจในการกำกับดูแลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินงานไปตามแผน พัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ขณะที่หน่วยงานปฏิบัติต่าง ๆ มีกฎหมายที่แตกต่างและ หลากหลาย รวมทั้งไม่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาการศึกษาด้วย

3.2 การบริหารจัดการองค์กรในการพัฒนาการศึกษาทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและ ส่วนท้องถิ่นขาดประสิทธิภาพ ขาดการประสานความร่วมมือมุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ไม่มีการ แบ่งเขตและระดับความรับผิดชอบให้ชัดเจนเพื่อการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้มีประสิทธิผลมากขึ้น

รวมทั้งไม่ได้กระจายอำนาจให้ส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการบริหารงานและดำเนินการอย่างทั่วถึง ตลอดจนการขายเครือข่ายของชมรมและสโมสรกีฬาสู่ระดับอำเภอและตำบลยังไม่แพร่หลาย

3.3 ศูนย์สารสนเทศการกีฬาทั้งในระดับประเทศและภูมิภาคไม่เพียงพอ ขาดข้อมูลทางการกีฬาและข้อมูลไม่ทันสมัย จึงเป็นอุปสรรคสำคัญในการวางแผนและพัฒนาการกีฬา

2. สถานการณ์และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบต่อการศึกษา เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองการปกครองทั้งภายในและนอกประเทศ จะเป็นแรงขับเคลื่อนที่มีผลกระทบต่อพัฒนาการกีฬาของประเทศในอนาคต จึงจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์สถานการณ์และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เพื่อแสวงหาโอกาสหรือจุดแข็งที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพควบคู่ไปกับการค้นหาข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่ต้องพึงระวังและเร่งแก้ไขต่อไป เพื่อนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์อย่างแท้จริง

2.1 การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของระบบเศรษฐกิจและสังคมโลก นำไปสู่ความสลับซับซ้อนและเกิดความเชื่อมโยงส่งผลซึ่งกันและกันระหว่างประเทศต่าง ๆ อย่างรวดเร็วและมากขึ้น แนวโน้มการพัฒนายุคใหม่เน้นการพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยีสมัยใหม่ การใช้ความรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นพื้นฐานในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและสร้างรายได้เปรียบในการพัฒนาของประเทศ ซึ่งส่งผลกระทบต่อพัฒนาการกีฬาของไทย ดังนี้

2.1.1 การรวมกลุ่มของประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ และการจัดระเบียบเศรษฐกิจโลกอาจนำไปสู่ความขัดแย้งในการดำเนินงานขององค์กรธุรกิจกีฬาระดับภูมิภาคและระดับโลกมากขึ้น การเข้าร่วมเป็นภาคีหรือพันธมิตรทางการกีฬาอาจทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบจากเงื่อนไขที่กำหนดในฐานะที่เป็นประเทศสมาชิกขนาดเล็ก ประกอบกับบทบาทขององค์กรด้านการกีฬาดังประเทศส่วนใหญ่ที่เข้ามาให้การช่วยเหลือประเทศไทยมักแอบแฝงด้วยการแสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาศักยภาพในการเจรจาต่อรองและแสวงหาพันธมิตรร่วมในระดับภูมิภาคที่มีความเข้มแข็งมากขึ้น รวมทั้งมีการพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการกีฬาที่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะจัดการกับเงื่อนไขการช่วยเหลือจากต่างประเทศ เพื่อให้ความร่วมมือด้านการกีฬาระหว่างประเทศเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการกีฬาของไทยอย่างแท้จริง

2.1.2 ความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดช่องว่างระหว่างประเทศต่าง ๆ และอาจทำให้ประเทศไทยอยู่ในภาวะที่เสียเปรียบได้ถ้าไม่มีการติดตามความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องและขาดการนำวิทยาศาสตร์และ

เทคโนโลยีการศึกษาที่พัฒนาแล้วมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษาของประเทศทั้งในการศึกษาพื้นฐาน การศึกษาเพื่อมวลชน การศึกษาเพื่อความเป็นเลิศและการศึกษาเพื่อการอาชีพ

2.1.3 เทคโนโลยีสารสนเทศที่ก้าวหน้าและแพร่กระจายถึงกันทั่วโลกจะส่งผลให้กีฬาประเภทใหม่ ๆ เข้ามาสู่ความสนใจของประชาชนมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชน ขณะเดียวกันเป็นโอกาสในการเผยแพร่กีฬาไทยให้เป็นที่รู้จักทั่วโลกได้มากขึ้นด้วย ถ้ามีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและจริงจัง อย่างไรก็ตาม กระแสความรุนแรงของอินเทอร์เน็ตจะส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้เวลาว่างและวิถีชีวิตของคนไทยในลักษณะที่สวนทางกับพฤติกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา

2.2 การเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ภายในประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง ไม่ว่าจะเป็นบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่นำไปสู่กระแสการปฏิรูปภาคสังคมที่สำคัญ ๆ เจือปนข้อจำกัดด้านงบประมาณ การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างประชากร และอื่น ๆ ที่ล้วนแต่มีผลกระทบต่อการพัฒนาการศึกษา ดังนี้

2.2.1 โครงสร้างสังคมไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุมากขึ้น โดยประชากรกลุ่มเด็กจะมี สัดส่วนลดลงจากร้อยละ 23.0 ในปี 2545 เป็นร้อยละ 21.9 ในปี 2549 ขณะที่กลุ่มผู้สูงอายุจะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 9.8 เป็นร้อยละ 10.7 ในช่วงเวลาเดียวกัน ทำให้ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุในอีก 15 ปีข้างหน้า จึงจะต้องมีการเตรียมการส่งเสริมการกีฬาแก่ประชาชนให้สอดคล้องกับความต้องการและความพร้อมของแต่ละช่วงวัยของกลุ่มเป้าหมายที่เปลี่ยนแปลงไป

2.2.2 สังคมไทยตกอยู่ในกระแสวัตถุนิยมและบริโภคนิยมมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มคนรุ่นใหม่ ประกอบกับมีปัญหาสังคมที่สำคัญ คือ การแพร่ระบาดของยาเสพติดที่ลุกลามเข้าสู่ประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ทั่วประเทศอย่างรวดเร็ว รวมทั้งปัญหาความเครียดและสุขภาพจิตจากภาวะความบีบคั้นทางเศรษฐกิจและสังคมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทำให้ทุกฝ่ายในสังคมตระหนักถึงความสำคัญของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาที่จะเป็นเครื่องมือในการลดปัญหาดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำในการกระจายรายได้ยังเป็นปัญหาหลักของประเทศที่ทำให้ประชาชนกลุ่มคนยากจนและด้อยโอกาสต้องใช้เวลาในการหาเลี้ยงชีพ ทำให้ขาดโอกาสในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ดังนั้น การส่งเสริมด้านการศึกษาแก่ประชาชนกลุ่มต่าง ๆ จึงต้องมีรูปแบบและวิธีการที่หลากหลายมากขึ้น

2.2.3 กระแสการปฏิรูปสุขภาพที่มุ่งเน้นการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคแก่ประชาชนอย่างกว้างขวางนั้นเป็นโอกาสอันดีที่จะมีการนำประเด็นการพัฒนาการศึกษาเพื่อสุขภาพบูรณาการไว้ในแนวทางการพัฒนาสุขภาพของหน่วยงานต่าง ๆ ได้มากขึ้น ประกอบกับความ

ก้าวหน้าของการจัดการศึกษาที่ผ่านมาและการดำเนินงานอย่างจริงจังในการผลักดันการปฏิรูปการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ ทำให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ ตระหนักถึงความสำคัญและต้องการออกกำลังกายและเล่นกีฬามากขึ้น จึงเป็นโอกาสและช่องทางที่จะพัฒนาการจัดการกีฬาพื้นฐานและกีฬาเพื่อมวลชนให้ก้าวหน้ามากขึ้นตามไปด้วย

2.2.4 ระบบการบริหารจัดการการกีฬาของไทยที่เป็นอยู่ยังมีลักษณะการรวมศูนย์อำนาจการบริหารและการตัดสินใจที่ส่วนกลางและเน้นบทบาทภาครัฐเป็นหลัก ขณะที่หน่วยงานปฏิบัติมีข้อจำกัดทางกฎหมายและระเบียบข้อปฏิบัติที่ทำให้มีลักษณะต่างคนต่างทำและเกิดความซ้ำซ้อนในการทำงาน รวมทั้งไม่สามารถพัฒนางานด้านการกีฬาให้ครอบคลุมทุกเรื่องอย่างเป็นองค์รวม นอกจากนี้ความจำเป็นที่ระบบการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและเอกชนจะต้องเป็นระบบที่ดี โปร่งใส มีประสิทธิภาพและสามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ รวมทั้งประเด็นการแปรรูปรัฐวิสาหกิจของการกีฬาแห่งประเทศไทย ส่วนแต่เป็นปัจจัยผลักดันให้ต้องมีการเร่งรัดแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการการกีฬาของไทยอย่างจริงจัง เพื่อให้การพัฒนากีฬาเป็นไปอย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพสูงสุด

2.2.5 กระแสการปฏิรูปราชการ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาของชุมชนและประชาชนจะเป็นแรงขับเคลื่อนให้การพัฒนาการกีฬาต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการพัฒนามาเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในสังคมมากขึ้น เพื่อให้การพัฒนาการกีฬาสามารถสนองความต้องการของชุมชนและประชาชนได้อย่างแท้จริง อย่างไรก็ตาม การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นและชุมชนยังอยู่ในระยะเริ่มต้นและยังไม่เกิดผลในทางปฏิบัติ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีความสามารถจำกัดและประชาชนยังไม่เข้ามามีบทบาทในการพัฒนางานกีฬาอย่างเต็มที่เท่าที่ควร ดังนั้น จึงต้องมีการพัฒนาโครงสร้างองค์กรและกลไกการกีฬาทุกระดับที่จะสนับสนุนกระบวนการทำงานดังกล่าว

2.2.6 ทรัพยากรภาครัฐในการบริหารจัดการการกีฬาจะมีข้อจำกัดยิ่งขึ้น จึงต้องบริหารจัดการสิ่งที่มีอยู่แล้วให้เกิดประโยชน์สูงสุด ขณะเดียวกัน ต้องมีการระดมทรัพยากรจากภาคส่วนต่าง ๆ ในการร่วมกันพัฒนาการกีฬามากขึ้น โดยเฉพาะภาครัฐกิจเอกชนและชุมชน โดยจะต้องมีการกำกับดูแลการแสวงหาผลประโยชน์ในการสนับสนุนการกีฬาอย่างไม่เหมาะสมด้วย

2.2.7 ความสำเร็จของการพัฒนาด้านการกีฬาและการจัดการแข่งขันกีฬาระดับภูมิภาคในช่วงที่ผ่านมาทุกระดับ ประกอบกับความตื่นตัวและความพร้อมของภาครัฐกิจเอกชนในการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศมีมากขึ้น ทำให้ประเทศไทยมีโอกาสที่จะใช้กีฬาเป็นเครื่องมือในการสร้างรายได้และนำเงินตราต่างประเทศเข้ามามากขึ้นด้วย

3. วิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย จากการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ระยะครึ่งแผนและการวิเคราะห์สถานการณ์และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาการกีฬาของไทยในอนาคต รวมทั้งผลที่ได้จากการประมวลความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาการกีฬาจากผู้ทรงคุณวุฒิและคณะกรรมการบริหารกีฬาระดับจังหวัด ตลอดจนข้อมูลการพัฒนาการกีฬาจากต่างประเทศ ได้นำมากำหนดเป็น “กรอบวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาการกีฬาที่พึงประสงค์ของประเทศ” ภายใต้อาสาหวังให้การกีฬาพัฒนาและเสริมสร้าง จิต กาย อารมณ์ สังคมที่ดีและมีสุข แก่ชนทุกวัย ด้วยการให้

3.1 ประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย ทุกพื้นที่ได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาสุขภาพกายและจิต มีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย นำนักรักกีฬา สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเหมาะสม และใช้กีฬาเป็นสื่อในการลดปัญหาสังคม โดยเฉพาะสิ่งเสพติด

3.2 นักกีฬาได้รับการพัฒนาความสามารถของตนเองเพื่อความเป็นเลิศทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติ มีการสนับสนุนทางด้านกองทุนพัฒนาการกีฬา การนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬามาประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวาง การพัฒนากีฬาสากลและกีฬาประจำชาติที่ได้รับความนิยมเป็นกีฬาอาชีพ รวมทั้งการสร้าง พัฒนา ปรับปรุงและดูแล สถานศึกษาและสถานออกกำลังกาย ตลอดจนอุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานสากลมากยิ่งขึ้น

3.3 องค์การบริหารการกีฬาแห่งชาติมีเอกภาพและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการกีฬาในเชิงรุกอย่างเป็นระบบและมีธรรมาภิบาล รวมทั้งเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมในการพัฒนาการกีฬาอย่างกว้างขวาง

เพื่อให้การพัฒนาการกีฬาของไทยเป็นไปตามกรอบวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาการกีฬาที่พึงประสงค์ของประเทศ และมีทิศทางที่สอดคล้องและสนับสนุนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549) จึงกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของการพัฒนาการกีฬาในระยะ 5 ปี ดังนี้

1. วัตถุประสงค์

1.1 เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่ม รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา เพื่อพัฒนาให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย นำนักรักกีฬา และอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุขและสมานฉันท์

1.2 เพื่อพัฒนากีฬารุ่นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กีฬาเพื่อ
การอาชีพตามลำดับ โดยนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาประยุกต์ใช้ในทุกขั้นตอนของ
การพัฒนากีฬา

1.3 เพื่อพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา จัดหา จัดสร้างเครื่องมือ อุปกรณ์กีฬา และ
สถานกีฬาให้เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น

1.4 เพื่อพัฒนาองค์กรกีฬาให้มีเอกภาพและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกีฬา
อย่างเป็นระบบ และมีการกระจายอำนาจการบริหารการกีฬาสู่ระดับท้องถิ่นอย่างทั่วถึง รวมทั้ง
สนับสนุนให้องค์กรภาครัฐและภาคเอกชนทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วม
ในการบริหารจัดการกีฬา

2. เป้าหมายหลัก

2.1 ประชาชนทุกกลุ่มรวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาสมีความเสมอภาคได้
รับโอกาสในการพัฒนาให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยใช้กีฬาเป็นสื่อ

2.2 เด็กและเยาวชนร้อยละ 80 มีความรู้ ความเข้าใจ มีเจตคติที่ดีต่อการออกกำลังกาย
และเล่นกีฬาและมีทักษะกีฬารุ่นพื้นฐาน รวมทั้งได้รับการพัฒนาให้มีคุณธรรม จริยธรรม
มีระเบียบวินัยและน้ำใจนักกีฬา

2.3 ประชาชน ร้อยละ 60 ได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพในการเสริม
สร้างสมรรถภาพทางกายและจิต รวมทั้งสร้างมิตรภาพระหว่างครอบครัว ชุมชน อย่างเหมาะสม
และทั่วถึง

2.4 มีการพัฒนาสถานกีฬา ดังนี้

2.4.1 มีการสร้าง พัฒนา ปรับปรุง และดูแลสนามกีฬาระดับอำเภอ จังหวัดและ
ประเทศ ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มมากขึ้น

2.4.2 มีการสร้าง พัฒนา ปรับปรุง และดูแลสถานที่ออกกำลังกาย ลานกีฬา
สนามกีฬาระดับชุมชน หมู่บ้าน และตำบล ให้เป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

2.4.3 มีศูนย์กีฬา ศูนย์อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกทุกหมู่บ้าน

2.5 มีนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาเพิ่มขึ้น รวมทั้งมีการพัฒนาศักยภาพ
คุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาอย่าง
ต่อเนื่อง

2.6 มีการส่งเสริมมาตรฐานการกีฬาให้สูงขึ้นตามลำดับจากกีฬารุ่นพื้นฐานกีฬาเพื่อ
มวลชน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่ออาชีพ ทั้งในด้านบุคลากร อุปกรณ์ สถานกีฬา
และการจัดการแข่งขันตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศ และนานาชาติ

2.7 มีการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพิ่มขึ้น ทั้งด้านบุคลากร เครื่องมือ อุปกรณ์ การศึกษาวิจัย และมีการนำไปใช้อย่างแพร่หลาย

2.8 มีองค์กรกีฬาและเครือข่ายที่มีเอกภาพและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกีฬา

2.8.1 มีการกระจายอำนาจการบริหารจัดการกีฬาสู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

2.8.2 มีการประสานงาน ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความร่วมมือในการพัฒนาการศึกษาของชาติทุกระดับอย่างเข้มแข็งระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนใน ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

2.8.3 มีระบบสารสนเทศทางการกีฬาและการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพทั้ง ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

2.8.4 มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

2.8.5 มีกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับที่เหมาะสมและเอื้อต่อการบริหาร
การศึกษา

2.8.6 มีกองทุนพัฒนาทางการกีฬาและสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาเพิ่มมากขึ้น ทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด

2.8.7 มีผลงานการศึกษาค้นคว้า และนำไปใช้เพื่อพัฒนาการศึกษาของประเทศเพิ่ม
มากขึ้น

เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาการศึกษาฯ ฉบับที่ 3 ที่กำหนดไว้ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่สำคัญ 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1. การพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. การพัฒนาการศึกษาเพื่อมวลชน
3. การพัฒนาการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ
4. การพัฒนาการศึกษาเพื่อการอาชีพ
5. การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา
6. การพัฒนาการบริหารการศึกษา

ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความสามารถขั้นพื้นฐานในการเล่นกีฬา มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกกำลังกายและเล่นกีฬา มีเจตคติที่ดีและมีทักษะพื้นฐานในการเล่นกีฬา สามารถเล่นกีฬาได้ คู่มือเป็น มีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และน้ำใจ

นักกีฬา สามารถนำทักษะการออกกำลังกายและเล่นกีฬาไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อสุขภาพและห่างไกลสิ่งเสพติด รวมทั้งเป็นพื้นฐานในการพัฒนากีฬาไปสู่ความเป็นเลิศ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

เป้าหมาย

1. เด็ก และเยาวชน ร้อยละ 80 ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำตามความถนัดและความสนใจของตนเอง อย่างน้อยวันละ 30 นาที ไม่น้อยกว่า 3 วันต่อสัปดาห์
2. เด็ก และเยาวชน ร้อยละ 80 มีความรู้ ทักษะและมีทักษะในการเล่นกีฬาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งได้รับการพัฒนาให้มีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬา
3. มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรพลศึกษา ตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อให้เด็กและเยาวชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษ ได้เรียนวิชาพลศึกษาและเข้าร่วมกิจกรรมโครงการพลศึกษาในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง
4. มีครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษาทำหน้าที่สอนและจัดกิจกรรมพลศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 5 ต่อปี และครูผู้สอนพลศึกษาและกีฬาได้รับการพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่องทุกปี
5. สถานศึกษาและชุมชนมีสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่ได้มาตรฐานอย่างน้อย 1 ชนิดกีฬา มีอุปกรณ์กีฬาที่มีมาตรฐานครบทุกตำบล และมีการส่งเสริมให้จัดกิจกรรมออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนในชุมชน ได้มีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง
6. มีอาสาสมัครกีฬาที่มีความรู้ความสามารถทางการกีฬาทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาขั้นพื้นฐานและจัดกิจกรรมออกกำลังกายและเล่นกีฬาในทุกตำบลเพื่อเป็นแกนนำในการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน
7. มีการจัดตั้งศูนย์กีฬาและมีอุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐานครบทุกตำบล เพื่อเป็นศูนย์ฝึกกีฬาขั้นพื้นฐานของชุมชน โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารศูนย์กีฬาตามความต้องการของชุมชน

แนวทางการพัฒนา เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน มีแนวทางที่สำคัญดังนี้

1. พัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานในระบบโรงเรียน โดย

- 1.1 เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย การเล่นกีฬาขั้นพื้นฐานและความรู้ที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาที่ถูกต้องเหมาะสมแก่เด็กและเยาวชนผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและกว้างขวาง

1.2 สนับสนุนให้เด็กและเยาวชนในสถานศึกษาทุกระดับออกกำลังกายและเล่นกีฬาขั้นพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การเรียนพลศึกษาตามหลักสูตร การจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาภายในและระหว่างสถาบัน การจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อนันทนาการ และการจัดพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ

1.3 พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรพลศึกษาทุกระดับอย่างต่อเนื่อง โดยปรับโครงสร้างเนื้อหาสาระของหลักสูตรและจัดกิจกรรมเสริมให้เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัย ด้วยการเพิ่มเวลาการฝึกปฏิบัติและเน้นการใช้กีฬาพัฒนาความมีคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย การเคารพกฎกติกา และความมีน้ำใจนักกีฬา รวมทั้งนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาใช้ในการเรียนการสอน

1.4 จัดให้มีครูพลศึกษาที่มีวุฒิพลศึกษาในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 5 ต่อปี รวมทั้งพัฒนาและอบรมครูที่สอนพลศึกษาเป็นประจำอย่างน้อยทุกปี

1.5 ส่งเสริมโครงการโภชนาการในโรงเรียนและทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักเรียน มีการศึกษาและพัฒนาโครงสร้างร่างกาย รวมทั้งเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของเด็กและเยาวชนไทย

1.6 พัฒนาและปรับปรุงสถานที่ออกกำลังกายและสนามกีฬาในสถานศึกษาทุกระดับและชุมชน เพื่อให้บริการสถานที่ อุปกรณ์ และผู้ฝึกสอนแก่เด็กและเยาวชนทั้งในสถานศึกษาและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้มีการผลิตหรือประดิษฐ์อุปกรณ์กีฬาราคาถูก ที่ได้มาตรฐาน และปลอดภัยโดยใช้วัสดุท้องถิ่นและปรับให้เหมาะกับขนาดร่างกายของนักเรียน นิสิต นักศึกษาทุกระดับ

1.7 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่อง โดยให้สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ใช้สถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬา และร่วมกับครอบครัวและชุมชนจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาเพื่อสุขภาพและสมานสามัคคี

1.8 จัดโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่อเตรียมนักกีฬาสำหรับการแข่งขันในระดับจังหวัด ภาค ประเทศ และนานาชาติ

2. พัฒนากีฬาระดับพื้นฐานนอกกรอบโรงเรียน โดย

2.1 ส่งเสริมให้ภาครัฐและภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาที่ถูกต้องผ่านสื่อรูปแบบต่าง ๆ แก่เด็กและเยาวชนนอกโรงเรียน

2.2 จัดหาและฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาขั้นพื้นฐานและอาสาสมัครผู้นำด้านการกีฬาประจำหมู่บ้านและตำบล

2.3 สนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนสร้างศูนย์กีฬาตำบลทุกตำบล และให้มีศูนย์กีฬาหมู่บ้านเพิ่มขึ้น รวมทั้งสนับสนุนสื่อและอุปกรณ์กีฬาให้กับท้องถิ่นอย่างเหมาะสมและทั่วถึง

2.4 สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาทั้งการฝึกทักษะกีฬาขั้นพื้นฐานและการจัดการแข่งขันแก่เด็กและเยาวชนนอกระบบโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ห่างไกลสิ่งเสพติด โดยให้เด็กและเยาวชนเป็นผู้นำในการชักชวนครอบครัวและประชาชนร่วมกันออกกำลังกายและเล่นกีฬาทั้งกีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทยและกีฬาสากล

2.5 ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดมทรัพยากรทั้งบุคลากร สถานที่ และงบประมาณ เพื่อบูรณาการการจัดดำเนินการบริหารการกีฬาในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

2.6 สนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชน พัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่อเตรียมนักกีฬาสำหรับการแข่งขันในระดับจังหวัด ภูมิภาค ประเทศ และนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน

วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่ม รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาสได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตเป็นประจำทั้งกีฬาไทยและสากล เพื่อส่งเสริมสุขภาพและนันทนาการ รวมทั้งสร้างคุณธรรม จริยธรรม ความสามัคคีและความมีวินัยของคนในชาติ

เป้าหมาย

1. ประชาชนร้อยละ 60 ได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาคตามวิถีชีวิต ทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากลเป็นประจำ อย่างน้อยวันละ 30 นาที ไม่น้อยกว่า 3 วันต่อสัปดาห์
2. บุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส ร้อยละ 30 ได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาคตามวิถีชีวิตทั้งกีฬาไทยและกีฬาสากลที่เหมาะสมเป็นประจำ อย่างน้อยวันละ 30 นาที ไม่น้อยกว่า 3 วันต่อสัปดาห์
3. มีการเพิ่มปริมาณและประสิทธิภาพของส่วนงานกีฬาเพื่อมวลชนมากขึ้น
4. มีสวนสุขภาพสำหรับประชาชนครบทุกอำเภอ และมีสวนสุขภาพระดับตำบลตามความพร้อมของท้องถิ่น รวมทั้งมีสถานที่ออกกำลังกายหรือลานกีฬาทุกหมู่บ้าน
5. มีการปรับปรุงบริเวณหรือส่วนหนึ่งของสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬา พร้อมทั้งจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการและผู้สูงอายุในทุกจังหวัด

6. มีศูนย์กีฬาตำบลและศูนย์กีฬาหมู่บ้าน รวมทั้งศูนย์อุปกรณ์กีฬาเพื่อบริการประชาชน และจัดกิจกรรมออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่องทุกตำบล

7. มีบุคลากรทางด้านกีฬามวลชน อาทิ อาสาสมัครหรือผู้นำการออกกำลังกายและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องที่มีความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายของประชาชนทุกกลุ่ม รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส

8. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้เด็ก เยาวชนและประชาชนในชุมชนได้ใช้สถานที่และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่อง

9. มีสถานบริการส่งเสริมสุขภาพของเอกชนเพิ่มขึ้น

10. หน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชนขนาดใหญ่ กำหนดนโยบายหลักที่จะทำให้บุคลากรในหน่วยงานได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาน้อยสัปดาห์ๆ ละ 1 ครั้ง โดยจัดหาสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาพร้อมเจ้าหน้าที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

แนวทางการพัฒนา เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน มีแนวทางที่สำคัญดังนี้

1. จัดให้มีการกำหนดมาตรการและเผยแพร่ความรู้ด้านการกีฬาเพื่อมวลชนอย่างจริงจัง โดย

1.1 ประสานการกำหนดแนวทางการพัฒนาและจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อมวลชนให้กับบุคลากรของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้ชัดเจน

1.2 จัดทำสื่อเผยแพร่ความรู้การออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่เหมาะสมกับเพศ วัย และบุคคลกลุ่มพิเศษ รวมทั้งผู้สูงอายุเพื่อนำไปสู่การออกกำลังกายที่เป็นพฤติกรรมนิสัยต่อไป

2. จัดให้มีการเพิ่มปริมาณและประสิทธิภาพของส่วนงานกีฬาเพื่อมวลชน โดย

2.1 ส่งเสริมให้มีการจัดส่วนงานรับผิดชอบกีฬาเพื่อมวลชน และกำหนดภารกิจ แนวทางการทำงานอย่างชัดเจนในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

2.2 สนับสนุนให้เด็ก เยาวชนและประชาชนในชุมชนได้ใช้สถานที่ในสถานศึกษา และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างทั่วถึง

2.3 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อมวลชนเป็นประจำทุกปี

3. จัดให้มีการเพิ่มและปรับปรุงสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬา โดย

3.1 สนับสนุนให้มีระดมทรัพยากรจากทุกฝ่ายในการสร้างสวนสุขภาพและสถานที่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา โดยให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาและดูแลรักษา

3.2 จัดให้ศูนย์กีฬาตำบลและศูนย์อุปกรณ์กีฬาทุกตำบลดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีบุคลากรการกีฬาประจำศูนย์กีฬา ทำหน้าที่จัดการด้านกีฬา มีสนามกีฬาและ

สถานที่ออกกำลังกาย รวมทั้งมีอุปกรณ์กีฬาบริการแก่เด็ก เยาวชน และประชาชน

3.3 สนับสนุนให้มีการปรับปรุงส่วนหนึ่งของสถานที่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา พร้อมทั้งจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการและผู้สูงอายุในทุกจังหวัด

3.4 กำหนดนโยบายชัดเจนให้หน่วยงานของรัฐและเอกชน เช่น กระทรวง กรม บริษัท ห้างร้าน และโรงงานอุตสาหกรรม จัดให้มีสถานที่ อุปกรณ์ บุคลากรทางการกีฬาโดยนำเอาความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬามาใช้ให้เป็นประโยชน์ และเหมาะสมกับบุคลากร

3.5 กำหนดมาตรการส่งเสริมการลงทุน เพื่อสุขภาพประชาชน โดยสนับสนุนให้เอกชนสร้างสถานบริการส่งเสริมสุขภาพให้แก่ประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้สูงอายุ อย่างแพร่หลาย โดยมีมาตรการสร้างแรงจูงใจต่าง ๆ เช่น การได้รับสิทธิพิเศษทางกฎหมาย เพื่อส่งเสริมการลงทุน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้สูงอายุ

4. จัดให้มีการพัฒนาผู้นำกีฬาเพื่อมวลชน โดย

4.1 สนับสนุนให้มีอาสาสมัครผู้นำกีฬามวลชน และอาสาสมัครผู้นำกีฬาเพื่อสุขภาพ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น เพื่อจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬาให้แก่ประชาชนและผู้พิการ รวมทั้งผู้สูงอายุ

4.2 จัดให้มีการพัฒนาผู้นำกีฬามวลชนอย่างต่อเนื่องโดยมีการฝึกอบรม การสัมมนา การดูงาน การจัดประชุมระดับจังหวัดและระดับประเทศ

5. จัดกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬาสำหรับประชาชนทุกกลุ่มอย่างเหมาะสมและเพียงพอ โดย

5.1 ส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนประสานการจัดทำแผนปฏิบัติการและกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาทั้งกีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทยและกีฬาสากล ให้แก่ประชาชนทุกกลุ่ม พร้อมทั้งจัดหาอุปกรณ์และผู้นำกีฬามวลชนให้เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น รวมทั้งใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาให้เหมาะสมกับประชาชนแต่ละกลุ่ม

5.2 ส่งเสริมให้บุคลากรของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยจัดบริเวณสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬา และจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในเรื่องอุปกรณ์กีฬา เจ้าหน้าที่ และผู้นำการออกกำลังกายและผู้ฝึกสอนกีฬา

5.3 ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพและฟื้นฟูสุขภาพกายและจิตของประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้สูงอายุ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมให้นักกีฬาและนักกีฬาผู้พิการมีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันและพัฒนาความสามารถ ทักษะและจริยธรรม โดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬภายในประเทศและนานาชาติ การพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการแข่งขันกีฬาให้ได้มาตรฐานสากล

เป้าหมาย

1. มีการเล่นกีฬาและการแข่งขันกีฬาในสถานศึกษาทุกระดับอย่างต่อเนื่อง
2. มีการแข่งขันกีฬาเพื่อความเป็นเลิศภายในประเทศในระดับต่าง ๆ
3. มีการแข่งขันและเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานานาชาติทุกระดับ
4. มีเป้าหมายเพื่อความเป็นเลิศในการแข่งขันกีฬานานาชาติ ดังนี้
 - 4.1 ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ประเทศไทยจะต้องเป็นเจ้าเหรียญทอง
 - 4.2 ในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ทุกสมาคมกีฬาฯ ที่มีการชิงเหรียญทองตั้งแต่ 10 เหรียญทองขึ้นไปจะต้องได้เหรียญทอง
 - 4.3 ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ประเทศไทยจะต้องได้เหรียญทอง
5. มีการพัฒนาความสามารถของบุคลากรทางการกีฬา ได้แก่ ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินและผู้จัดการแข่งขันกีฬาให้ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ของสหพันธ์กีฬานานาชาติอย่างน้อย ร้อยละ 5 ต่อปี
6. มีศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ เพื่อฝึกนักกีฬาทีมชาติ โดยมีศูนย์กลาง 1 แห่ง และมีเครือข่ายภาคกีฬาละ 1 แห่ง
7. มีสถานกีฬาที่ได้มาตรฐาน สามารถจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติได้ครบทุกภาคกีฬา
8. มีศูนย์กีฬาที่สามารถจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อการแข่งขันอย่างต่อเนื่องและให้บริการวัสดุและอุปกรณ์กีฬาในทุกตำบล
9. มีชมรม สโมสรหรือสมาคมกีฬา เพื่อส่งเสริมและพัฒนากีฬาเพื่อการแข่งขันในทุกจังหวัด ทุกอำเภอ แพร่หลายจนถึงระดับตำบล
10. มีกองทุนพัฒนากีฬาและสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาเพิ่มมากขึ้นทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด
11. มีโรงเรียนกีฬาเพิ่มมากขึ้นและมีการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ
12. มีการแข่งขันกีฬาคณพิการทุกประเภท ทุกระดับ และส่งเสริมให้ผู้พิการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาทั้งในประเทศและนานาชาติ

แนวทางการพัฒนา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ มีแนวทางที่สำคัญดังนี้

1. พัฒนามาตรฐานการจัดการแข่งขันกีฬาทุกระดับ โดย

1.1 ประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนในการสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาทุกระดับตั้งแต่ระดับนานาชาติ ระดับชาติ จังหวัด อำเภอและตำบล เช่น การจัดส่งเจ้าหน้าที่จากส่วนกลางไปช่วยในการจัดการแข่งขันและอบรมเจ้าหน้าที่หรือผู้ตัดสินในท้องถิ่น การสนับสนุนให้จังหวัดมีการสร้างความพร้อมในการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ

1.2 ผลักดันให้สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยและสหพันธ์กีฬา ทำหน้าที่เป็นผู้รักษาปรับปรุง กฎ ระเบียบ และกติกาให้ทันสมัยและเป็นไปตามข้อกำหนดของสหพันธ์กีฬานานาชาติ

2. พัฒนานักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬา โดย

2.1 ส่งเสริมการจัดการศึกษาและฝึกอบรมแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาอย่างเป็นระบบ โดยให้สถานศึกษาทุกระดับรับนักเรียนและนักศึกษาที่เป็นนักกีฬาเข้าเรียนเป็นกรณีพิเศษ จัดตั้งโรงเรียนกีฬาเพิ่มขึ้นและให้มีการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ เปิดหลักสูตรการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาระดับปริญญาหรือประกาศนียบัตรภาคกีฬาระดับ 1 แห่ง รวมทั้งอบรมและพัฒนาผู้ตัดสินกีฬา ผู้จัดการกีฬาและผู้จัดการแข่งขันกีฬาให้ได้มาตรฐานระดับนานาชาติ

2.2 ส่งเสริมให้สมาคมกีฬาและองค์กรกีฬาต่างๆ นำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาใช้พัฒนาความสามารถของนักกีฬา

2.3 จัดตั้งศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติเพื่อฝึกนักกีฬาทีมชาติ โดยจัดให้มีศูนย์กลาง 1 แห่ง และมีเครือข่ายภาคกีฬาระดับ 1 แห่ง รวมทั้งส่งเสริมนักกีฬาที่มีความสามารถสูงในท้องถิ่นให้มีโอกาสเข้าร่วมแข่งขันในระดับสูงขึ้น

2.4 ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬานานาชาติร่วมกันวางแผนตั้งเป้าหมาย ฝึกซ้อม ติดตาม และประเมินผล รวมทั้งการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬานานาชาติ โดยสนับสนุนชนิดกีฬาที่จำแนกน้ำหนักรุ่นและกีฬาที่มีศักยภาพในการแข่งขันมากขึ้น

2.5 สนับสนุนหน่วยงานเอกชนจัดตั้งทีมกีฬาและพัฒนากีฬาของตนเอง

3. สร้างสนามกีฬาที่ได้มาตรฐานในการจัดการแข่งขันและศูนย์วัสดุอุปกรณ์กีฬา รวมทั้งมีการจัดทำระบบบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง โดย

3.1 สนับสนุนให้คณะกรรมการกีฬาทุกระดับสร้าง ปรับปรุง พัฒนาและบำรุงรักษาสถานกีฬาและศูนย์วัสดุอุปกรณ์กีฬาให้มีมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง เช่น จัดสร้างสนามกีฬาระดับจังหวัดที่สามารถจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติได้ครบทุกภาคกีฬา

3.2 ส่งเสริมให้เอกชนจัดสร้างสถานกีฬาและสถานที่ออกกำลังกายในเชิงธุรกิจด้วยการยกเว้นภาษีรายได้และมีกฎหมาย ระเบียบควบคุมที่เอื้อประโยชน์ในการดำเนินการธุรกิจ

4. ส่งเสริมการจัดตั้งชมรม สมาคมกีฬา เพื่อพัฒนากีฬาเพื่อการแข่งขัน โดย

4.1 ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งชมรมกีฬาและสมาคมกีฬาทั้งในระดับประเทศ จังหวัด อำเภอ ตำบล และในสถานศึกษาทุกระดับการศึกษามากขึ้น รวมทั้งสนับสนุนการจัดการแข่งขัน

4.2 ส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีนโยบายให้สมาชิกของตนมีโอกาสเล่นกีฬาและแข่งขันกีฬาภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม

5. จัดตั้งกองทุนสำหรับนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬา โดย

5.1 ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาในทุกระดับ นับตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ตำบล อำเภอ จังหวัดและประเทศ รวมทั้งให้สถานศึกษาและองค์กรกีฬาทั้งภาครัฐและเอกชนจัดสวัสดิการแก่นักกีฬาในสังกัด

5.2 ส่งเสริมให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดตั้งกองทุนนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬา โดยการยกเว้นภาษีและให้สิทธิประโยชน์เป็นการจูงใจ

6. สนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาคณพิการทุกระดับ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดการแข่งขันกีฬาคณพิการและสนับสนุนการจัดส่งนักกีฬาคณพิการร่วมแข่งขันตั้งแต่ระดับตำบล อำเภอ จังหวัด ประเทศและนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนากีฬาสากลที่มีศักยภาพ และกีฬาไทยบางชนิดให้เป็นกีฬาอาชีพอย่างมีมาตรฐาน โดยการพัฒนา นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาอาชีพให้มีมาตรฐานสากล จัดให้มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพทางการกีฬาที่เหมาะสมและทันสมัย รวมทั้งสร้างแรงจูงใจให้องค์กรเอกชนร่วมส่งเสริมกิจการกีฬาเพื่อการอาชีพ

เป้าหมาย

1. มีการพัฒนากีฬาสากลที่มีศักยภาพ ได้แก่ มวยสากล ฟุตบอล เซปักคอร์ท กอล์ฟ เทนนิส สνούเกอร์ การแข่งขันรถยนต์ และการแข่งขันจักรยานยนต์ เป็นต้น ให้เป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน
2. มีการพัฒนากีฬาไทย ได้แก่ มวยไทย และตะกร้อ ให้เป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน
3. มีการพัฒนานักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาอาชีพ ได้แก่ ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้บริหาร และผู้จัดการแข่งขันให้มีมาตรฐานสากลและมีจำนวนเพิ่มขึ้น
4. มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับที่เหมาะสมและทันสมัยรองรับการดำเนินงานการกีฬาเพื่อการอาชีพ

5. มีชมรม สมาคม และองค์กรกีฬาอาชีพ ทั้งภาครัฐและเอกชน บริหารและจัดการการแข่งขันกีฬาอาชีพมากขึ้น ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

6. เอกชนมีส่วนร่วมและให้การสนับสนุนกีฬาเพื่อการอาชีพมากขึ้น

7. มีกองทุนพัฒนากีฬาอาชีพและสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาเพิ่มมากขึ้น

แนวทางการพัฒนา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ มีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

1. พัฒนากีฬาสากลที่มีศักยภาพให้เป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน โดย

1.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสมาคมกีฬาอาชีพที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ และจัดตั้งสโมสรกีฬาอาชีพที่เป็นสมาชิก รวมทั้งจัดแข่งขันกีฬาอาชีพต่าง ๆ เป็นประจำและต่อเนื่อง ตลอดจนกำหนดระเบียบการแข่งขันให้เป็นมาตรฐานสากล

1.2 เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กีฬาอาชีพผ่านสื่อทุกรูปแบบอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง ให้เป็นที่นิยมของประชาชนทั่วไป

1.3 สนับสนุนการจัดตั้งสถาบันผลิตนักกีฬาอาชีพ สถาบันผลิตผู้ตัดสินอาชีพ สถาบันผลิตผู้ฝึกสอนอาชีพและสถาบันผลิตผู้บริหารกีฬาอาชีพ

1.4 สนับสนุนและอำนวยความสะดวกทางด้านกฎหมายและสิทธิประโยชน์แก่หน่วยงานเอกชนที่ทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการการแข่งขันกีฬาอาชีพทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและระดับนานาชาติ

2. พัฒนากีฬามวยไทยและตะกร้อให้เป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน โดย

2.1 สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนกีฬามวยไทยและตะกร้ออย่างกว้างขวาง เช่น จัดตั้งสถาบันผลิตผู้ฝึกสอนกีฬาเพื่อเปิด โรงเรียนสอนกีฬาดังกล่าวทั้งในและต่างประเทศ

2.2 สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการจัดการแข่งขันกีฬามวยไทยและตะกร้อเป็นประจำและต่อเนื่อง ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและต่างประเทศ กำหนดระเบียบการแข่งขันให้เป็นมาตรฐานสากล พร้อมทั้งประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางแผนและบริหารจัดการกีฬามวยไทยและตะกร้ออาชีพ

2.3 ส่งเสริมการจัดตั้งสมาคมและชมรมกีฬามวยไทยและตะกร้อของภาคเอกชน และการจัดการแข่งขันเป็นประจำและต่อเนื่อง

3. กำหนดกฎหมาย ระเบียบและการปฏิบัติรองรับการกีฬาเพื่อการอาชีพ โดย

3.1 กำหนดพระราชบัญญัติการกีฬาอาชีพเพื่อใช้เป็นแนวทางคู่มือในการบริหารจัดการเรื่องการกีฬาอาชีพ

3.2 กำหนดระเบียบข้อบังคับให้สมาคม ชมรม ผู้ประกอบการ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสิน กีฬาอาชีพเข้ารับการจดทะเบียนอย่างถูกต้อง รวมทั้งให้มีการกำหนดกฎหมายคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของนักกีฬา บุคลากร องค์กรและผู้สนับสนุนกีฬาเพื่อการอาชีพ

4. พัฒนานักกีฬาอาชีพและบุคลากรทางการกีฬาอาชีพ โดย

4.1 ส่งเสริมให้มีการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬามาใช้ในการพัฒนาความสามารถของนักกีฬา

4.2 จัดฝึกอบรมผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้จัดการและผู้บริหารกีฬาอาชีพ

4.3 สนับสนุนการจัดการบริหารจัดการทีมกีฬาของหน่วยงานภาคเอกชน รวมทั้งการจัดหาและสร้างสนามกีฬาและสนามแข่งขันของตนเอง

5. จัดตั้งกองทุนพัฒนานักกีฬาและสวัสดิการนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาอาชีพ โดย

5.1 ระดมทรัพยากรจากภาครัฐและเอกชนในการจัดกองทุนเพื่อพัฒนานักกีฬาอาชีพต่าง ๆ และกองทุนสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

5.2 สนับสนุนให้องค์กรกีฬาอาชีพตั้งกองทุนเพื่อจัดสวัสดิการสงเคราะห์ รวมทั้งดูแลในเรื่องรายได้ ค่าตอบแทน และความเป็นอยู่ของนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาของตน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาและเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาส่งเสริมและสนับสนุนให้การศึกษาวิจัยมีทิศทางที่ชัดเจนและสามารถนำผลการวิจัย อาทิ สรีรวิทยา การออกกำลังกายหรือกีฬา โภชนาการการกีฬา จิตวิทยาการกีฬา ชีวกลศาสตร์การกีฬา เวชศาสตร์การกีฬา วิศวกรรมและเทคโนโลยีการกีฬา เป็นต้น มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาสุขภาพของประชาชนทุกกลุ่มและพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา บุคลากรทางการกีฬา เครื่องมือ อุปกรณ์และสถานกีฬาให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น

เป้าหมาย

1. มีการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาให้เพียงพอับความต้องการ โดยเฉพาะสาขาที่ขาดแคลน เช่น จิตวิทยาการกีฬา วิศวกรรมและเทคโนโลยีทางการกีฬา

2. มีหน่วยงานร่วมกันรับผิดชอบและดำเนินงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา สำหรับประชาชนทุกกลุ่ม รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาสครบทุกภาคถึงระดับจังหวัด

3. มีการสนับสนุนการศึกษาวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างมีทิศทางและต่อเนื่องทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด

4. องค์การกีฬาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการนำผลการวิจัยและความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไปใช้ในการพัฒนาการกีฬาทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด

5. มีการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเพื่อพัฒนาโครงสร้างร่างกายให้เหมาะสมกับชนิดและประเภทกีฬาและพัฒนาอุปกรณ์ สนามกีฬา และเครื่องป้องกันอุบัติเหตุสำหรับนักกีฬา เด็ก เยาวชน ประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส

6. มีการพัฒนาเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกาย มีการสร้างเกณฑ์และนำไปใช้ให้เหมาะสมกับนักกีฬา เด็ก เยาวชนและประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส

7. มีการเผยแพร่ความรู้เรื่องโทษและการป้องกันการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬา แก่นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีมและประชาชน

แนวทางการพัฒนา เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

1. ให้มีการพัฒนาหน่วยงานที่รับผิดชอบและดำเนินงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา โดยการศึกษาแห่งประเศไทยเป็นหน่วยงานหลักประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาหน่วยงานที่รับผิดชอบในการให้บริการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาครอบคลุมทุกภาคถึงระดับจังหวัด

2. ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา โดย

2.1 จัดทำหลักสูตรและผลิตบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในสาขาที่ขาดแคลน เช่น จิตวิทยาการกีฬา วิศวกรรมและเทคโนโลยีการกีฬา ให้เพียงพอกับความต้องการของสังคม

2.2 จัดหาและให้ทุนอุดหนุนการศึกษาและทุนอุดหนุนการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างเหมาะสมและสม่ำเสมอ

3. สรรหาและพัฒนาเครื่องมือและอุปกรณ์กีฬาที่เหมาะสมและถูกต้องตามหลักวิชาการ โดย

3.1 ศึกษา และวิจัยประเภท ชนิด วิธีการใช้และการได้มาซึ่งเครื่องมือและอุปกรณ์กีฬาที่เหมาะสมและถูกต้องตามหลักวิชาการ

3.2 ผลิตหรือส่งเสริมให้มีการผลิตเครื่องมือและอุปกรณ์กีฬาที่เหมาะสม

3.3 ทำการศึกษา วิจัย และพัฒนาวิธีการทดสอบสมรรถภาพทางกายในห้องปฏิบัติการและภาคสนาม สำหรับนักกีฬา เด็ก เยาวชน และประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส

4. สร้างเกณฑ์สมรรถภาพที่พึงประสงค์ของนักกีฬา เด็ก เยาวชน และประชาชน โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันสร้างเกณฑ์และดำเนินการให้เกณฑ์สมรรถภาพทางกายบรรลุที่พึงประสงค์ของนักกีฬา เด็ก เยาวชน และประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส

5. ส่งเสริมให้มีการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในการพัฒนาการกีฬา โดย

5.1 เผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยผ่านสื่อทุกรูปแบบ รวมทั้งความรู้เรื่องโทษและการป้องกันการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬาแก่นักกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้จัดการทีมและประชาชน

5.2 บรรลุความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาไว้ในหลักสูตรทุกระดับการศึกษา

5.3 ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีการกีฬาเพื่อพัฒนาคุณภาพของสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา เครื่องป้องกันอุบัติเหตุทางการกีฬา และเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพสำหรับนักกีฬา เด็ก เยาวชน และประชาชน รวมทั้งบุคคลกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาส

5.4 ส่งเสริมโภชนาการในการพัฒนาโครงสร้างร่างกายและประสิทธิภาพการทำงาน ของร่างกายให้เหมาะสมกับชนิดและประเภทกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ 6 : การพัฒนาการบริหารการกีฬา

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาการบริหารการกีฬาของประเทศให้เป็นระบบ มีเอกภาพและเกิดธรรมาภิบาล องค์การกีฬาทุกระดับมีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ และมีการกระจายอำนาจการบริหารงานกีฬาไปสู่ท้องถิ่นและสร้างการมีส่วนร่วมจากองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนาการกีฬาในลักษณะบูรณาการอย่างเป็นระบบ

เป้าหมาย

1. การกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรหลักในการประสานความร่วมมือและความรับผิดชอบกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการกีฬาของประเทศดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนพัฒนาการกีฬาฯ ฉบับที่ 3 อย่างมีประสิทธิภาพ

2. สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยและสมาคมกีฬาจังหวัดมีสโมสรและชมรมกีฬาแพร่หลายในทุกระดับและมีระบบการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ

3. มีการปรับปรุงบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการกีฬาจังหวัดและคณะกรรมการกีฬาอำเภอให้ประสานกับศูนย์กีฬาอำเภอมากขึ้น และคณะกรรมการกีฬาจังหวัด คณะกรรมการกีฬาอำเภอประกอบด้วยกรรมการจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในสัดส่วนที่เหมาะสมสามารถร่วมกันบริหารการกีฬาของจังหวัดได้อย่างมีเอกภาพและมีประสิทธิภาพ

4. มีการพัฒนาศูนย์สารสนเทศทางการศึกษาในระดับประเทศ ภาค จังหวัดและอำเภอ ให้ได้มาตรฐาน และมีประสิทธิภาพในการให้บริการ โดยขยายเครือข่ายจนถึงระดับชุมชน
5. มีการกระจายอำนาจ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการบริหารการศึกษา โดยประชาชนมีส่วนร่วม
6. มีการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เกี่ยวกับการศึกษาให้เหมาะสมกับยุคสมัยและเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศ
7. ผู้บริหารการศึกษาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องให้มีความรู้และความสามารถในการจัดการบริหารการศึกษา และสามารถนำธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม
8. มีการระดมเงินทุนพัฒนาการศึกษาและสวัสดิการแก่นักศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา เพิ่มขึ้นตามศักยภาพ ทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด
9. การศึกษาแห่งประเทศไทยรับผิดชอบจัดระบบการติดตามและประเมินผลการพัฒนาการศึกษาของประเทศให้มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนา เพื่อให้สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ การพัฒนาการบริหารการศึกษา แนวทางที่สำคัญ ดังนี้

1. พัฒนาองค์กรหลักในการบริหารการศึกษาให้ทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย
 - 1.1 สรรหาบุคลากรและงบประมาณสนับสนุนที่เหมาะสมกับการปฏิบัติการกิจใน ความรับผิดชอบ รวมทั้งเร่งรัดพัฒนาบุคลากรและผู้บริหารการศึกษาที่มีอยู่ให้มีความรู้ความสามารถ ในการบริหารจัดการการศึกษาและประสานความร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 1.2 พัฒนารูปแบบการประสานความร่วมมือและความรับผิดชอบที่มีประสิทธิภาพ กับทุกองค์กรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจัดประชุมเชิงปฏิบัติการและสัมมนาเพื่อประสานความร่วมมือ อย่างต่อเนื่อง
 - 1.3 ประสานการแปลงแผนการพัฒนาศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 ไปสู่การปฏิบัติ ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง
 - 1.4 ให้มีการประเมินขั้นตอนการบริหารงานเป็นระยะ ๆ เพื่อให้บรรลุผลการ บริหารอย่างมีประสิทธิภาพ
2. สร้างเสริมความเป็นเอกภาพในการบริหารและพัฒนาการศึกษาร่วมกับทุกองค์กรที่ เกี่ยวข้อง โดย
 - 2.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนา

การกีฬาของประเทศทั้งภาครัฐและเอกชนใช้แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 เป็นกรอบหลักในการทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการกีฬาของทุกหน่วยงาน

2.2 สนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทและความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้นในการบริหารและพัฒนาการกีฬาของประเทศร่วมกับองค์กรภาครัฐ

2.3 สนับสนุนให้มีการใช้บุคลากร งบประมาณ สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ทางการกีฬาที่มีอยู่ร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3

3. เร่งรัดการจัดตั้งศูนย์สารสนเทศทางการกีฬาในระดับประเทศ ภาค และจังหวัด โดยสนับสนุนทรัพยากรสำหรับการบริหารและดำเนินงานจัดตั้งและพัฒนาศูนย์สารสนเทศการกีฬาทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ ภาคและจังหวัด รวมทั้งพัฒนาระบบสารสนเทศและการให้บริการสารสนเทศด้านการกีฬาให้เป็นเครือข่ายเชื่อมโยงกันทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค จังหวัด และอำเภอจนถึงระดับชุมชน เพื่อให้มีระบบสารสนเทศและการให้บริการสารสนเทศด้านการกีฬาที่ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ

4. พัฒนาระบบการประชาสัมพันธ์การกีฬา โดยปรับปรุงรูปแบบและวิธีการประชาสัมพันธ์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติและธรรมชาติของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อปลูกจิตสำนึกประชาชนทุกกลุ่มให้มีส่วนร่วมในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา

5. พัฒนาสมาคมและชมรมกีฬาจังหวัด รวมทั้งสนับสนุนการจัดตั้งชมรมและสโมสรกีฬาในระดับอำเภอให้สามารถบริหารและพัฒนาการกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง โดย

5.1 สนับสนุนด้านงบประมาณ คำแนะนำ และการประสานงานแก่สมาคมและชมรมกีฬาจังหวัดอย่างเหมาะสมตามเหตุผลและความจำเป็น และรณรงค์ให้องค์กรเอกชนเพิ่มการสนับสนุนมากขึ้น

5.2 ปรับปรุงองค์ประกอบและการบริหารงานของคณะกรรมการกีฬาจังหวัด เพื่อให้สามารถร่วมกันพัฒนาการกีฬาของจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้องค์กรที่เกี่ยวข้องสนับสนุนด้านการบริหารบุคลากร งบประมาณ สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์

5.3 รณรงค์ให้องค์กรเอกชนในส่วนภูมิภาคและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สนับสนุนการจัดตั้งและพัฒนาชมรมและสโมสรกีฬาในระดับอำเภอให้มีปริมาณเพิ่มขึ้น

6. ทบทวนและปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายเกี่ยวกับการกีฬาให้เหมาะสมกับยุคสมัยและเอื้อต่อการบริหารและพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย โดย

6.1 รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ในการปรับเปลี่ยน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวกับการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจและเทคโนโลยี

6.2 ประชาสัมพันธ์ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาซึ่งได้ปรับปรุงแล้ว เพื่อคุ้มครอง ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารและการพัฒนาการศึกษา บุคลากรทางการศึกษาและผู้สนับสนุนการศึกษา

6.3 ใช้มาตรการลดหย่อนภาษีและให้สิ่งตอบแทนแก่ภาคเอกชนที่ดำเนินการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา วัสดุอุปกรณ์ การจัดการ สวัสดิการการศึกษา การก่อสร้างสถานศึกษา และการสนับสนุนศึกษาด้านอื่น ๆ

7. ส่งเสริมให้มีการกระจายอำนาจ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการวางแผนและบริหารการศึกษายกเว้นการมีส่วนร่วมของประชาชน โดย

7.1 ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งคณะกรรมการการศึกษาซึ่งมาจากประชาชนในท้องถิ่นนั้น ระดมความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมทั้งระดมทรัพยากรของท้องถิ่นทั้งด้านบุคลากรและงบประมาณจากภายในท้องถิ่น เพื่อให้การบริหารงานด้านการพัฒนาศึกษาในท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพสูงสุดตามความต้องการของท้องถิ่น

7.2 จัดตั้งศูนย์ศึกษาระดับตำบล โดยมีคณะกรรมการบริหารศูนย์ศึกษาจากประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ทำหน้าที่บริหารงานเพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น

8. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนร่วมกันระดมเงินกองทุนพัฒนาการศึกษาและสวัสดิการแก่นักศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาเพิ่มขึ้นทั้งในระดับประเทศและระดับจังหวัด

9. ติดตามและประเมินผลการพัฒนาการศึกษาอย่างเป็นระบบ โดย

9.1 ส่งเสริมให้ทุกองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการศึกษาของประเทศมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรอย่างเป็นระบบ และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

9.2 สร้างดัชนีชี้วัดความสำเร็จของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3

9.3 ติดตามและประเมินผลการพัฒนาการศึกษาของประเทศตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 โดยดำเนินการ 2 ครั้ง คือ ในระยะครึ่งแผนและเมื่อสิ้นสุดแผน รวมทั้งมีการติดตามความก้าวหน้าตามแผนประจำปี

9.4 จัดฝึกอบรมเกี่ยวกับเทคนิคการติดตามและประเมินแผนงานและโครงการให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและพัฒนาการศึกษา

ส่วนที่ 3 การแปลงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549) ไปสู่การปฏิบัติ

1. กรอบแนวคิดในการจัดทำแผนงาน โครงการและมาตรการที่มีความสำคัญสูง เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการพัฒนาการศึกษาในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549) ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือ ร่วมใจในการดำเนินงานเริ่มจากการจัดทำแผนปฏิบัติการในแต่ละเรื่องโดยควรให้ความสำคัญตามกรอบแนวคิดในการจัดทำแผนงานโครงการ และมาตรการที่มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ซึ่งสามารถปรับเน้นให้เหมาะสมกับสถานการณ์และแนวโน้มของปัญหาที่เกิดขึ้น ดังนี้

ยุทธศาสตร์	แนวคิดโครงการ / กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน	โครงการ / กิจกรรมใหม่ 1. การจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาเพื่อสนับสนุนการให้แก่เด็กและเยาวชนโดยมุ่งเน้นเพื่อความสุขสนุกสนานและไม่ต้องใช้เวลาความสามารถของผู้เล่น 2. การพัฒนาหลักสูตรการผลิตครูพลศึกษาและการอบรมวิธีการสอนให้แก่ครูประจำการโดยเน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด โครงการ / กิจกรรมต่อเนื่อง (ขยาย) 1. การปรับปรุงเนื้อหาสาระของวิชาพลศึกษาตลอดจนวิธีการทดสอบและวัดผลเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะที่ดีของปรัชญาการศึกษา เช่น ความมีน้ำใจนักกีฬา ความมีระเบียบวินัย การเคารพกฎ กติกา และความมีคุณธรรม จริยธรรมควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะด้านกีฬา 2. การปรับปรุงกฎ ระเบียบการใช้สถานที่และการยืมอุปกรณ์กีฬาทั้งจากสถานศึกษา และศูนย์กีฬาต่าง ๆ เพื่อให้ทุกคนในชุมชนสามารถมาใช้ได้	- ก.การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม, กกท., มหาดไทย - ก.การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม - ก.การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม - ก.การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม, กกท.

ยุทธศาสตร์	แนวคิดโครงการ / กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
	3. การจัดอบรมเพื่อเพิ่มวุฒิทางพลศึกษาให้แก่ครูพลศึกษาให้ครอบคลุมทุกสถานศึกษา 4. การบูรณะปรับปรุงสถานที่เล่นกีฬาให้อยู่ในสภาพที่ใช้ได้ทุกฤดูกาล	- ก.การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม - กกท., ก.การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ก.มหาดไทย
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน	โครงการ / กิจกรรมใหม่ 1. การรณรงค์การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์งานวิจัยและข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์ของการออกกำลังกาย เพื่อชักจูงให้เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปหันมาออกกำลังกายเพื่อสุขภาพอย่างกว้างขวาง 2. การศึกษาวิจัยและจัดทำเอกสารเพื่ออนุรักษ์และเผยแพร่กีฬาของท้องถิ่นรวมทั้งการสอดแทรกในหลักสูตรพลศึกษาในระดับประถมศึกษา เพื่อให้มีการนำกีฬาท้องถิ่นมาเล่นกันอย่างกว้างขวาง โครงการ / กิจกรรมต่อเนื่อง (ขยาย) 1. การจัดสร้างศูนย์กีฬา สวนสุขภาพลานกีฬา รวมทั้งจัดหาอุปกรณ์และวัสดุการกีฬาให้เพียงพอและครอบคลุมในทุกพื้นที่ 2. การส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชน สถานศึกษา องค์กรทางศาสนาให้เป็นศูนย์กลางในการแก้ไขปัญหาของชุมชนโดยจัดกีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทยหรือกีฬาสากลที่ท้องถิ่นนิยมให้ครอบคลุมทุกตำบล เช่น การจัดโครงการลานวัด ลานใจ ลานกีฬา เป็นต้น	- กกท., สาธารณสุข, ก.การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม, มหาดไทย, กรมประชาสัมพันธ์, หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน - กกท., สาธารณสุข, ก.การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม, มหาดไทย - กกท., สาธารณสุข, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, ก.การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม, มหาดไทย - ก.การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม, กกท., องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์	แนวคิดโครงการ / กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
	3. การจัดหาอาสาผู้นำการออกกำลังกาย และส่งเสริมกีฬาประจำพื้นที่ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้เล่นกีฬาให้มีสุขภาพแข็งแรง และจัดให้มีการประเพณีผล เพื่อการขยายผลให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ 4. การพัฒนาและฝึกอบรมความรู้ในด้านการบริหารจัดการศูนย์กีฬาและการจัดกิจกรรมการกีฬาให้แก่บุคลากรในพื้นที่เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้นำการกีฬาของท้องถิ่น	- กกท., ก.การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม, องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น - กกท., องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ	โครงการ / กิจกรรมใหม่ 1. สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยทุกแห่งจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในระยะยาว รวมทั้งการจัดตั้งวิวัฒนาการที่เป็นรูปธรรม 2. การจัดตั้งสถาบันผลิตผู้ฝึกสอนกีฬา หรือเปิดสอนหลักสูตรการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาตามความต้องการให้ได้ตามมาตรฐานสากล โดยอาศัยความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา รวมทั้งการเชิญผู้ฝึกสอนระดับนานาชาติมาเป็นอาจารย์พิเศษ โครงการ / กิจกรรมต่อเนื่อง (ขยาย) 1. การขยายฐานนักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ โดยการเพิ่มประเภทกีฬาในการแข่งขันกีฬาภายในประเทศ ทั้งในระดับสถาบันการศึกษา และระดับพื้นที่ โดยมีสมาคมกีฬาประเภทนั้น ๆ ให้การสนับสนุนและคำแนะนำอย่างใกล้ชิด 2. การปรับปรุงรูปแบบการระดมเงินทุนเพื่อจัดตั้งมูลนิธิพัฒนาการกีฬาจังหวัดโดยเน้นให้ชุมชนและองค์กรเอกชนในพื้นที่มีส่วนร่วมมากขึ้น	- กกท., สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยทุกแห่ง - กกท., สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยทุกแห่ง, ก.การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม - กกท., สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยทุกแห่ง, ก.การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม, กระทรวงกลาโหม, สนง.ตำรวจแห่งชาติ - กกท., องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น, องค์กรเอกชน, ภาคธุรกิจเอกชน กระทรวงการคลัง

ยุทธศาสตร์	แนวคิดโครงการ / กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
	3. การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์การแข่งขันกีฬา ผู้พิการประเภทต่าง ๆ เช่น การแข่งขันกีฬาคอนฟิการแห่งประเทศไทย การแข่งขันพาราโอลิมปิกเกมส์ การแข่งขันเฟสปีคเกมส์ ให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น โดยเน้นการยกย่องสถานภาพผู้พิการให้มีความทัดเทียมกับบุคคลทั่วไป	- กกท., สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยทุกแห่ง, สื่อมวลชนทุกประเภท, กรมประชาสัมพันธ์
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาเพื่อการอาชีพ	โครงการ / กิจกรรมใหม่ 1. การปรับปรุงระบบภายในและกฎหมายต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการส่งเสริมและพัฒนากีฬาอาชีพ เช่น การลดภาษีนำเข้าอุปกรณ์กีฬา เป็นต้น 2. การส่งเสริมการจัดตั้งกองทุนเพื่อเป็นสวัสดิการแก่นักมวยไทย และส่งเสริมให้นักมวยได้มีการศึกษา เพื่อสามารถนำไปประกอบอาชีพหลังการเลิกชกมวย 3. การจัดทำเกณฑ์การวัดผลทั้งทางด้านกิจกรรม บุคลากร องค์กรและกระบวนการทำงาน โครงการ / กิจกรรมต่อเนื่อง (ขยาย) 1. การจัดตั้งสถาบันพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาที่มีมาตรฐาน โดยขอความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา 2. การจัดขึ้นทะเบียนสถานประกอบการและบุคลากรกีฬาอาชีพให้ครบทุกประเภท 3. การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กีฬาไทย คือมวยไทย และตะกร้อ ให้เป็นที่แพร่หลายในทั่วโลก 4. การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบข่าวความเคลื่อนไหวในวงการกีฬาอาชีพต่าง ๆ เช่น ฟุตบอลไทยแลนด์พรีเมียร์ลีก อย่างต่อเนื่อง	- กกท., กระทรวงการคลัง - กกท., สมาคมกีฬามวยไทยต่าง ๆ - กกท. - กกท., สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย, ก.การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม - กกท., สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย - กกท., การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย - กกท., สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

ยุทธศาสตร์	แนวคิดโครงการ / กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
5. ยุทธศาสตร์การ พัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการ กีฬา	และจริงจัง โครงการ / กิจกรรมใหม่ 1. การวางแผนการผลิตบุคลากรรวมทั้งการจัด สรรทุนวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีการกีฬาให้สอดคล้องกับความต้องการโดยเฉพาะในสาขาตรีศาสตร์ โภชนาการ จิตวิทยาและชีวเครื่องกล 2. การจัดบริการด้านจิตวิทยา กีฬาแบบครบ วงจรให้แก่ักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ โครงการ / กิจกรรมต่อเนื่อง (ขยาย) 1. การดำเนินการจัดตั้งศูนย์สารสนเทศด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา 2. การส่งเสริมอุตสาหกรรมการผลิตอุปกรณ์ กีฬาการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา และ เครื่องมือทดสอบสมรรถภาพ 3. การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ความรู้ทาง ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา โดย ผ่านสื่อต่างๆ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง	- กกท., ก.การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม - กกท., สาธารณสุข, ก.การศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม - กกท., ก.การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม, สาธารณสุข - กกท., กระทรวง อุตสาหกรรม, กระทรวง พาณิชย์ - กกท., สาธารณสุข, สื่อ มวลชนทุกประเภท
6. ยุทธศาสตร์การ พัฒนาการบริหาร การกีฬา	โครงการ / กิจกรรมใหม่ 1. การปรับกระบวนการทำงานและกฎ ระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนา 2. การส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการวางแผนและการบริหารจัดการกีฬาใน ระดับท้องถิ่น	- กกท., สมาคมกีฬาและ องค์กรกีฬาในทุกระดับ, กระทรวงยุติธรรม - กกท., องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น กระทรวง มหาดไทย, องค์กรเอกชน ท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์	แนวคิดโครงการ / กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
	โครงการ / กิจกรรมต่อเนื่อง (ขยาย) 1. การสร้างความเข้มแข็งให้แก่บุคลากรในระดับพื้นที่ให้มีความพร้อมทั้งในด้านความรู้และทักษะการทำงานเพื่อรองรับการถ่ายโอน 2. การพัฒนาระบบข้อมูลด้านการกีฬาและสร้างเครือข่ายในทุกกระดับ 3. การสร้างกระบวนการวัดผลเพื่อคู่สัมฤทธิ์ผลขององค์กร 4. การสนับสนุนองค์กรที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬาให้มีระบบการติดตามและประเมินผล 5. การจัดประชุมชี้แจงและนิเทศแผนให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 6. การพัฒนารูปแบบ Website ของการกีฬาแห่งประเทศไทยให้มีความทันสมัยและดึงดูดใจเพื่อเป็นแหล่งให้ความรู้และคำแนะนำในด้านกีฬาแก่ประชาชน 7. การจัดอบรมสัมมนาให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการ และด้านจริยธรรมและคุณธรรมให้แก่ผู้บริหารทุกระดับทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค	- กกท., องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - กกท., องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, ก.การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม, สาธารณสุข - กกท. - กกท., กระทรวงที่เกี่ยวข้อง, สมาคมและองค์กรกีฬาต่าง ๆ - กกท. - กกท. - กกท.

2. แนวทางการแปลงแผนสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล การแปลงแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 ไปสู่การปฏิบัติจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดการประสานความร่วมมือในการแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การจัดทำแผนงานและโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการพัฒนาระบบข้อมูลและการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจร่วมกันขององค์กรที่เกี่ยวข้องในเรื่องแนวคิดและสาระสำคัญของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3
2. เพื่อปรับกระบวนการและกลไกการบริหารจัดการให้สามารถสนับสนุนการแปลงแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฯ ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้มีการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ โดยมีการกำหนดดัชนีชี้วัดเป็นเครื่องมือ

เป้าหมาย

1. องค์กรที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฯ และมีส่วนร่วมในกระบวนการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ
2. มีกลไกและกระบวนการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ และมีการจัดทำแผนงานและโครงการขององค์กรที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ ทั้งในระดับชาติ ระดับเขต ระดับจังหวัด และระดับชุมชน
3. กำหนดเครื่องชี้วัดผลสำเร็จของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติได้อย่างเป็นรูปธรรม แนวทางการดำเนินการ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายดังกล่าวจึงกำหนดแนวทางการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล ดังนี้

1. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 พร้อมกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการเพื่อแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันขององค์กรที่เกี่ยวข้องให้มีความพร้อมและมีส่วนร่วมในการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม โดย

1.1 สร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับแนวคิดและสาระสำคัญของแผนและยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยการจัดเวทีสร้างความเข้าใจในภารกิจ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฯ ให้กับองค์กรที่เกี่ยวข้องและทุกภาคส่วนในสังคมให้ทราบถึงบทบาทความรับผิดชอบของคนที่จะสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฯ ให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

1.2 ผลักดันระบบงบประมาณและบุคลากรให้สอดคล้องกับแนวทางแผนงานและโครงการในแต่ละยุทธศาสตร์ โดยเน้นผลลัพธ์ของการดำเนินงานเป็นหลัก

1.3 ปรับวิธีการวางแผนเกี่ยวกับการกีฬาในแต่ละระดับ และการจัดทำงบประมาณ โดยกำหนดพื้นที่เป้าหมายร่วมกัน (Area / Function / Participation : AFP) ที่เน้นการมีส่วนร่วมและการได้รับประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่เป็นหลัก

1.4 ปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบข้อบังคับของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

2. พัฒนาระบบการจัดทำแผนงาน / โครงการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในลักษณะบูรณาการ พร้อมกับการจัดลำดับความสำคัญ เพื่อเป็นเครื่องมือในการประสานแผนไปสู่การปฏิบัติ โดย

2.1 สนับสนุนการจัดทำแผนงาน / โครงการในลักษณะการบูรณาการและประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น

2.2 กำหนดขั้นตอนของกระบวนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการให้ชัดเจน มีการจัดลำดับความสำคัญของภารกิจและกิจกรรมที่มุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการดำเนินงาน

2.3 ผลที่ได้จากการดำเนินแผนงาน / โครงการต้องตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ รวมทั้งสามารถติดตามและประเมินผลได้อย่างเป็นรูปธรรม

3. พัฒนาระบบและกลไกการติดตามประเมินผล รวมทั้งกำหนดดัชนีชี้วัดความสำเร็จของแผนงาน / โครงการ ให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาในแต่ละยุทธศาสตร์ โดย

3.1 ประสานการติดตามประเมินผลและตรวจสอบผลงานให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และเป็นเครือข่ายเชื่อมโยงกัน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการประสานแผนงาน แผนคน และแผนเงินอย่างเป็นระบบ

3.2 สนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการติดตามประเมินผลแผนงาน / โครงการ มีการกำหนดตัวชี้วัดและระบบประเมินผลงานขององค์กรที่เน้นผลลัพธ์ของงานเป็นหลัก

3.3 นำผลที่ได้จากการติดตามประเมินผลมาปรับปรุงแนวทางการจัดทำแผนงาน / โครงการ เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของการพัฒนาการกีฬาอย่างต่อเนื่อง

3.4 พัฒนาองค์ความรู้และเสริมสร้างความเข้าใจเรื่องการติดตามประเมินผลและการกำหนดดัชนีชี้วัดแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างทักษะในการติดตามประเมินผลและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม

3.5 พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการกีฬาอย่างต่อเนื่องและสนับสนุนให้มีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกันในทุกระดับทั้งในภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะการพัฒนาฐานข้อมูลในระดับภูมิภาคและท้องถิ่นเพื่อประกอบการจัดทำแผนงาน / โครงการและการติดตามประเมินผลในระดับพื้นที่

3. กลไกและหน่วยงานที่รับผิดชอบ

3.1 หน่วยงานกลาง มีการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ส่วนหน่วยงานกลางอื่น ๆ เป็นผู้สนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยปฏิบัติ โดยกระตุ้นและผลักดันหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ ได้แก่

3.1.1 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

3.1.2 สำนักงานปรมาณ

3.1.3 สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

3.2 หน่วยปฏิบัติ จัดทำแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ โดยมีการประสานงานกันระหว่างหน่วยปฏิบัติในการจัดทำแผนงาน / โครงการในลักษณะบูรณาการ ได้แก่

องค์กรหลักภาครัฐ

3.2.1 การกีฬาแห่งประเทศไทย

3.2.2 กระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

3.2.3 กระทรวงมหาดไทย

3.2.4 กระทรวงสาธารณสุข

3.2.5 กระทรวงกลาโหม

3.2.6 กระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม

องค์กรหลักภาคเอกชน

3.2.7 คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

3.2.8 สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

3.2.9 สมาคมกีฬาจังหวัด

3.2.10 บริษัทห้างร้าน

องค์กรที่เกี่ยวข้อง

3.2.11 กระทรวงการคลัง

3.2.12 กระทรวงการต่างประเทศ

3.2.13 กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

3.2.14. กระทรวงอุตสาหกรรม

3.2.15 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3.2.16 กระทรวงคมนาคม

3.2.17 กระทรวงพาณิชย์

3.2.18 กระทรวงยุติธรรม

3.2.19 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

3.2.10 รัฐวิสาหกิจในกระทรวงต่างๆ

3.3 หน่วยงานสนับสนุน ให้การสนับสนุนและมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ รวมทั้งตรวจสอบติดตามผลการดำเนินงานตามแนวทางที่กำหนดไว้

3.3.1 ประชาชน

3.3.2 ชุมชน

3.3.3 องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

3.3.4 สื่อมวลชน

3.3.5 องค์การสาธารณประโยชน์

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ดังกล่าวมีบทบาทความรับผิดชอบในการบริหารและพัฒนาการกีฬาตามยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการกีฬานับพื้นฐาน ร่วมรับผิดชอบโดยกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กระทรวงกลาโหม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข การกีฬาแห่งประเทศไทย และองค์กรเอกชน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน ร่วมรับผิดชอบโดยกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงกลาโหม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ การกีฬาแห่งประเทศไทย และองค์กรเอกชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ร่วมรับผิดชอบโดยการกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงกลาโหม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และองค์กรเอกชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ ร่วมรับผิดชอบโดยองค์กรเอกชน กระทรวงยุติธรรม กระทรวงพาณิชย์ และการกีฬาแห่งประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ร่วมรับผิดชอบโดยการกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงกลาโหม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาการบริหารการกีฬา ร่วมรับผิดชอบโดยการกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงกลาโหม กระทรวงยุติธรรม และองค์กรเอกชน

จะเห็นได้ว่าในแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2545 –2549) มีการระบุถึงบทบาทภาระหน้าที่แนวทางการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกีฬาในส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะ ศูนย์กีฬาตำบล ไว้ค่อนข้างชัดเจน ได้แก่ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2544)

1. สถานศึกษาและชุมชนมีสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาได้มาตรฐานอย่างน้อย 1 ชนิดกีฬา มีอุปกรณ์กีฬาที่มีมาตรฐานครบทุกตำบล และมีการส่งเสริมให้จัดกิจกรรมออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนในชุมชน ได้มีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง
2. มีอาสาสมัครกีฬาที่มีความรู้ความสามารถทางการกีฬา ทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาขั้นพื้นฐานและจัดกิจกรรมออกกำลังกายและเล่นกีฬาในทุกตำบล เพื่อเป็นแกนนำในการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน
3. มีการจัดตั้งศูนย์กีฬาและอุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐานครบทุกตำบล เพื่อเป็นศูนย์ฝึกกีฬาขั้นพื้นฐานของชุมชน โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารศูนย์กีฬาตามความต้องการของชุมชน
4. พัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน นอกกระบบโรงเรียนโดยจัดหา และฝึกอบรมผู้ฝึกสอนกีฬาขั้นพื้นฐาน และอาสาสมัครผู้นำด้านการกีฬาประจำหมู่บ้าน และตำบล
5. สนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน สร้างศูนย์กีฬาทุกตำบล ละให้มีศูนย์กีฬาหมู่บ้านเพิ่มขึ้น รวมทั้งสนับสนุน สื่อ และอุปกรณ์กีฬาให้กับท้องถิ่นอย่างเหมาะสม และทั่วถึง
6. ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดมทรัพยากร บุคลากร สถานที่และงบประมาณ เพื่อบูรณาการ การจัดดำเนินการบริหารการกีฬาในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพสูงสุด
7. สนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน พัฒนาเด็กและเยาวชน เพื่อเตรียมนักกีฬาสำหรับการแข่งขันในระดับจังหวัด ภูมิภาค ประเทศ และนานาชาติ
8. มีสวนสุขภาพ ระดับตำบลตามความพร้อมของท้องถิ่น รวมทั้งมีสถานที่ออกกำลังกายหรือลานกีฬาทุกหมู่บ้าน
9. มีศูนย์กีฬาตำบล และศูนย์กีฬาหมู่บ้าน รวมทั้งศูนย์อุปกรณ์กีฬาเพื่อบริหารประชาชน และจัดกิจกรรมการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่องทุกตำบล
10. ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งชมรม และสมาคมกีฬา ทั้งในระดับ ประเทศ จังหวัด อำเภอ ตำบล
11. จัดตั้งกองทุนเพื่อสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาในทุกระดับ นับตั้งแต่ท้องถิ่น ตำบล อำเภอ จังหวัด และประเทศ

12. มีการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการบริหาร การกีฬา โดยประชาชนมีส่วนร่วม

13. จัดตั้งศูนย์กีฬาตำบล โดยมีคณะกรรมการบริหารกีฬาจากประชาชนในท้องถิ่น นั้น ๆ ทำหน้าที่บริหารงาน เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น

นอกจากนี้แล้ว พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พุทธศักราช 2528 ยังได้ กำหนดให้ทุกจังหวัดจัดตั้งคณะกรรมการกีฬาจังหวัด เพื่อทำหน้าที่กำหนดแนวทางการส่งเสริม กีฬาจังหวัดจัดกิจกรรมกีฬาของจังหวัดให้ต่อเนื่อง สนับสนุนกิจกรรมกีฬาที่ กกท. หรือหน่วยงาน อื่นร้องขอติดตามกำกับ ดูแล การส่งเสริมกีฬาของจังหวัด อีกทั้งกำหนดให้จัดตั้งสมาคมกีฬา จังหวัดดำเนินการปฏิบัติงานกิจกรรมส่งเสริมกีฬาภายใต้การควบคุม ดูแล นโยบายของคณะ กรรมการกีฬาจังหวัด โดยมีหน่วยงานของรัฐอื่นประกอบด้วย การกีฬาแห่งประเทศไทย กรม พลศึกษาเป็นหน่วยงานประสานงานการจัดกิจกรรม และคณะกรรมการร่วมในคณะกรรมการกีฬา จังหวัดและมีการจัดตั้งองค์กรกีฬาในระดับจังหวัดครบทุกจังหวัด ได้แก่ สำนักงานการกีฬาแห่ง ประเทศไทยศูนย์พลศึกษาและการกีฬาจังหวัด และจากการศึกษาผลงานวิจัย ที่ศึกษาถึงปัญหาการ ดำเนินงานขององค์กรในการพัฒนาการกีฬาของบุคคลต่าง ๆ ได้แก่ กาหลง เย็นจิตต์ (2535) ได้ทำ การศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการปฏิบัติงานของคณะกรรมการกีฬาจังหวัด พบว่า ปัญหาใน การส่งเสริมกีฬาจังหวัด ปัญหามากที่สุดในการส่งเสริมกีฬาจังหวัดได้แก่ การส่งเสริมกีฬาในระดับ หมู่บ้าน การขาดแคลนงบประมาณ ขาดการเอาใจใส่ของผู้มีอำนาจในระดับต่าง ๆ รวมทั้งยังขาดการจัด ตั้งคณะกรรมการกีฬาตำบล ประทีป งามฉลุย (2540) ยังได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการ พัฒนาการกีฬาส่วนภูมิภาค โดยเฉพาะปัญหาการพัฒนากีฬาของสมาคมกีฬาจังหวัดในภาคเหนือ ในด้านต่าง ๆ ตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2531 – 2539) โดยได้เสนอให้มี หน่วยราชการเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องการพัฒนากีฬาตำบลซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ วิสาร ปัญญชุณห (2537) ที่ศึกษาการกีฬาระดับตำบลในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามแผนพัฒนาการ กีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531 – 2539) พบว่าในการส่งเสริมกีฬาตำบล ทางด้านสภาพแวดล้อมและปัจจัยเบื้องต้น ในการส่งเสริมกีฬาระดับตำบล ผู้นำท้องถิ่นมีความกระตือรือร้นในด้าน การกีฬามาก งบประมาณได้รับจัดกิจกรรมกีฬาในตำบลมีน้อย สนามกีฬามีน้อย ไม่ได้มาตรฐาน และการกีฬาสามารถแก้ไขปัญหาการติดขัดสภาพติด รวมทั้งมีส่วนช่วยพัฒนาชุมชนได้ อีกทั้ง นัยนา หันมี (2542) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานด้านกีฬาขององค์การบริหารส่วนตำบลโดย รวม อยู่ในระดับที่ควรปรับปรุง ในด้านการจัดองค์กร ด้านการวางแผนอำนวยการ และรายงาน ผล และปัญหาการดำเนินงานด้านกีฬาขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมอยู่ในระดับมีปัญหา มาก โดยเฉพาะด้านการสนับสนุนอำนวยการ สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกและ

การจัดองค์กร นอกจากนี้ พันธุ์ปรี คาบเงิน (2539) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานของสมาคมกีฬาจังหวัด” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานของสมาคมกีฬาจังหวัดและเปรียบเทียบสภาพและปัญหาในการดำเนินงานของสมาคมกีฬาจังหวัด ตามการรับรู้ของคณะกรรมการการบริหารสมาคมกีฬาจังหวัดตามตัวแปรที่ตั้งของสมาคมกีฬาจังหวัดตามภูมิภาค 4 ภูมิภาค คือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการดำเนินงานโดยรวม ของสมาคมกีฬาจังหวัด มีการดำเนินงานอยู่ในระดับดี และสภาพการดำเนินงานในแต่ละด้าน ซึ่งประกอบด้วย 8 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการจัดบุคลากร ด้านการจัดงบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการประสานงาน ด้านการรายงานผล มีการดำเนินงานอยู่ในระดับดีทุกด้าน เช่นเดียวกัน ปัญหาในการดำเนินงานโดยรวมของสมาคมกีฬาจังหวัด มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และปัญหาในการดำเนินงานในแต่ละด้าน ซึ่งประกอบด้วย 7 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการจัดบุคลากร ด้านการจัดงบประมาณ ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการประสานงาน ด้านการรายงานผล มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์เพียงด้านเดียว ที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก และยังพบว่า บางรายการของบางด้านที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ งบประมาณไม่เพียงพอวัสดุอุปกรณ์ทางกีฬาไม่เพียงพอ วัสดุอุปกรณ์ทางสำนักงานไม่เพียงพอ ขาดเจ้าหน้าที่ทำงานด้านธุรการ สถานที่ที่ใช้จัดกิจกรรมทางกีฬาไม่เพียงพอ วัสดุอุปกรณ์ของสำนักงานขาดความทันสมัย มีความล่าช้าในการพิจารณางบประมาณ และขาดบุคลากรทำงานด้านกีฬา

2. สภาพการดำเนินงานโดยรวมของสมาคมกีฬาในแต่ละภูมิภาค แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 และสภาพการดำเนินงานในแต่ละด้านมีจำนวน 5 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดบุคลากร ด้านการจัดงบประมาณ ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการประสานงานที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในด้านการจัดองค์กร ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และด้านการรายงานผล ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัญหาในการดำเนินงานโดยรวมของสมาคมกีฬาจังหวัดในแต่ละภูมิภาคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัญหาในการดำเนินงานในแต่ละด้าน มีจำนวน 7 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการจัดบุคลากร ด้านการจัดงบประมาณ ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการประสานงาน ด้านการรายงานผล ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .05 นอกจากนี้ การกีฬาแห่งประเทศไทย (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพและปัญหาในการดำเนินงานของสำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงาน และเปรียบเทียบ สภาพและปัญหาในการดำเนินงานของสำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทยสาขาภูมิภาค ตามการรับรู้ของหัวหน้าและพนักงานของสำนักงาน ดำเนินการวิจัยโดยส่งแบบสำรวจและแบบสอบถามไปยังหัวหน้าสำนักงาน จำนวน 24 ชุด ได้กลับคืนมา 24 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ส่งแบบสอบถามไปยังพนักงานของสำนักงานจำนวน 78 ชุด กลับคืนมา 74 ชุด คิดเป็นร้อยละ 94.84 นำข้อมูลที่ได้มาแจกแจงค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าความแตกต่างด้วยค่า “ที” ผลการวิจัยพบว่า

1. เจ้าหน้าที่ที่ทำทั้งหมดรับรู้ว่าสภาพการดำเนินงาน ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการจัดบุคลากร ด้านการจัดงบประมาณ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการประสานงาน ด้านการรายงานผล อยู่ในระดับดีทุกด้าน
2. เจ้าหน้าที่ทั้งหมดรับรู้ว่ามีปัญหาในการดำเนินงานอยู่ในระดับมากในด้าน การจัดบุคลากร ด้านการจัด และงบประมาณ
3. หัวหน้าและพนักงานมีการรับรู้เกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานของสำนักงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการประสานงาน หัวหน้าและพนักงานมีการรับรู้เกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินงานของสำนักงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการประสานงาน

นอกจากนี้แล้วรัฐบาลได้ประกาศเป็นนโยบาย (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2543) ให้มีการส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพ และสมรรถภาพของประชาชน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และรัฐวิสาหกิจ ขณะเดียวกันก็มีการถ่ายทอดกีฬาให้ประชาชนได้ชมเพื่อกระตุ้นและเป็นแรงจูงใจให้ประชาชนสนใจการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ รวมทั้ง การกีฬาแห่งประเทศไทย (2538) ได้ทำการศึกษา การเล่นกีฬาและการออกกำลังกายของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายของประชาชนในกรุงเทพมหานคร และเสนอข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานด้านการส่งเสริมการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายให้เป็นไปโดยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น พบว่าประเภทของกีฬาและการออกกำลังกายที่ประชาชนชายและหญิงมีความสนใจมากที่สุด คือ ฟุตบอล และยังพบอีกว่า

1. การเข้าชมการแข่งขันกีฬา ณ สนามแข่งขันประชาชนชายและหญิงนิยมเข้าชมนาน ๆ ครั้ง

2. สื่อมวลชนที่ประชาชนชายหญิงใช้ติดตามข่าวสารด้านกีฬาและการออกกำลังกายมากที่สุด คือ โทรทัศน์

3. กิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายที่ประชาชนชายหญิงปฏิบัติเป็นประจำมากที่สุด คือ การเล่นกายบริหาร และการวิ่งเหยาะ

4. วันและเวลาที่ใช้ในการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายของประชาชนชายหญิงส่วนใหญ่เล่นในเวลาเย็น ครั้งละนานกว่า 1 ชั่วโมง และ 1 ชั่วโมง เล่นสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง

5. เหตุผลในการเล่นกีฬาและออกกำลังกายของประชาชนชายหญิง คือ เล่นกีฬา และออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและความแข็งแรง

6. เหตุผลในการไม่เล่นกีฬาและออกกำลังกายของประชาชนชายหญิง คือ ไม่มีเวลา สอดคล้องกับ ชีรยุทธ รัตนกรแก้ว (2540) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพ และปัญหาการจัด และดำเนินการกิจกรรมกีฬาการออกกำลังกาย และกีฬาของศูนย์เยาวชนในกรุงเทพมหานครและเทศบาล” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดและดำเนินการกิจกรรมกีฬาการออกกำลังกายและกีฬา และเปรียบเทียบการจัดและดำเนินการกิจกรรมกีฬาการออกกำลังกายและกีฬาของศูนย์เยาวชนในกรุงเทพมหานครและเทศบาล โดยส่งแบบสอบถามไปยังหัวหน้าศูนย์ เยาวชนและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานด้านกิจกรรมกิจกรรมด้านกีฬา จำนวน 60 คน ในศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงาน สวัสดิการสังคมและในศูนย์เยาวชนของเทศบาล สังกัดกองการศึกษา จำนวน 226 คน รวม 286 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 231 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80.76 พบว่า

6.1 ศูนย์เยาวชนของกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานกิจกรรมด้านกีฬามีวุฒิทางพลศึกษา และมีอัตรากำลังไม่เพียงพอ งบประมาณที่ได้รับด้านการจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และกีฬาไม่เพียงพอ วัสดุ อุปกรณ์ต่อจำนวนผู้ใช้บริการมีความเพียงพอในระดับน้อย ส่วนศูนย์เยาวชนของเทศบาล ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานกิจกรรมด้านกีฬามีวุฒิทางพลศึกษา และมีอัตรากำลังไม่เพียงพอ งบประมาณที่ได้รับด้านการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและกีฬาไม่เพียงพอ วัสดุ อุปกรณ์ต่อจำนวนผู้ใช้บริการไม่เพียงพอ

6.2 ปัญหาการจัดและดำเนินการกิจกรรมกีฬาการออกกำลังกายและกีฬาของศูนย์เยาวชนในกรุงเทพมหานคร ศูนย์เยาวชนประสบปัญหาระดับมาก ในด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ส่วนศูนย์เยาวชนของเทศบาล พบว่า ประสบปัญหาระดับมากในด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างเจ้าหน้าที่ศูนย์เยาวชนในศูนย์เยาวชนของกรุงเทพมหานครและเทศบาล เกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการกิจกรรมกีฬาการออกกำลังกายและ

กีฬา พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านบุคลากร นอกจากนี้ จันทิมา สีไพร (2540) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการโครงการการออกกำลังกายของหน่วยงานรัฐบาล ในกรุงเทพมหานคร” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการโครงการการออกกำลังกายของหน่วยงานรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร เปรียบเทียบปัญหาการดำเนินการโครงการการออกกำลังกายในด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ การดำเนินการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า

1. หน่วยงานราชการ 62 หน่วยงาน มีการดำเนินการโครงการการออกกำลังกาย 41 หน่วยงาน โดยหน่วยงานส่วนใหญ่มีบุคลากรที่มีความรู้โดยตรงด้านการออกกำลังกายน้อยกว่า 5 คน ร้อยละ 57.2 งบประมาณที่ได้รับส่วนใหญ่เป็นค่าบำรุงจากสมาชิกที่ใช้บริการสถานที่ออกกำลังกาย หน่วยงานมีการจัดกิจกรรมเฉพาะวันทำการ ร้อยละ 58.5 สถานที่ออกกำลังกายที่มีมากที่สุดได้แก่ สนามเทเบิลเทนนิส ห้องฝึกน้ำหนัก และสนามตะกร้อ มีการบริการให้ยืมอุปกรณ์ประเภทลูกบาสเกตบอล ไม้เทเบิลเทนนิส มีตู้เก็บของสำหรับผู้มาออกกำลังกายน้อยกว่า 10 ตู้ ร้อยละ 48.8

2. หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ 28 หน่วยงาน มีการดำเนินการโครงการการออกกำลังกาย 26 หน่วยงาน โดยหน่วยงานส่วนใหญ่มีบุคลากรที่มีความรู้โดยตรงด้านการออกกำลังกายน้อยกว่า 5 คน ร้อยละ 76.5 งบประมาณที่ได้รับส่วนใหญ่เป็นงบประมาณประจำปีของหน่วยงาน หน่วยงานมีการจัดกิจกรรมเฉพาะวันทำการ ร้อยละ 69.2 สถานที่ออกกำลังกายที่มีมากที่สุดได้แก่ สนามฟุตบอล ห้องแอโรบิก ดันซ์ และสนามตะกร้อ ส่วนใหญ่ไม่มีการบริการให้ยืมอุปกรณ์กีฬา และมีตู้เก็บของสำหรับผู้มาออกกำลังกายน้อยกว่า 15 ตู้ขึ้นไป ร้อยละ 53.9

3. ปัญหาการดำเนินงานโดยรวมของหน่วยงานราชการในด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ การดำเนินการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

4. ปัญหาการดำเนินงานโดยรวมของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจในด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ การดำเนินการ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

5. เปรียบเทียบปัญหาการดำเนินการโครงการการออกกำลังกายของหน่วยงานราชการ และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ระหว่างกลุ่มคณะกรรมการบริหารโครงการกับกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมของหน่วยงานราชการ และคณะกรรมการบริหารโครงการกับกลุ่มผู้เข้าร่วมกิจกรรมของรัฐวิสาหกิจมีปัญหาการดำเนินการโครงการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคณะกรรมการบริหารโครงการของหน่วยงานราชการกับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจและกลุ่มผู้เข้าร่วม

กิจกรรมของหน่วยงานราชการกับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ มีปัญหาการดำเนินการโครงการไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ คิม (Kim, 1990) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “นโยบายรัฐบาลสำหรับการส่งเสริมกีฬาเพื่อมวลชนในประเทศเกาหลี” การศึกษาครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์นโยบายที่เสนอโดย เลส ปาล (Les Pal, 1987) เพื่อศึกษาทบทวนนโยบายรัฐบาลสำหรับการส่งเสริมกีฬาเพื่อมวลชนในประเทศเกาหลีได้ มีการศึกษาสิ่งที่เป็นตัวกำหนดแนวทางปฏิบัติของรัฐบาลสำหรับกีฬาเพื่อมวลชน จากมุมมองด้านสังคมและประวัติศาสตร์ การวิเคราะห์นโยบายด้านกีฬาเพื่อมวลชนของรัฐบาลปัจจุบันรวมทั้งผลที่ได้รับทำให้สามารถระบุจุดแข็งและจุดอ่อนของโปรแกรมที่จัดอยู่ได้

เซียง (Cheng, 1993) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การประเมินสมรรถนะในการจัดการกีฬาสำหรับประเทศสาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)” วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เป็นการกำหนดสมรรถนะต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการจัดการกีฬาให้ได้ผลดี และถ่ายทอดความรู้ที่จำเป็นที่จะต้องมีการเป็นผู้นำและการจัดการกีฬาไปสู่หลักสูตรการศึกษาของไต้หวัน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นผู้จัดการกีฬาในไต้หวันรวม 334 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสำรวจผู้ปฏิบัติงานการจัดการผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สมรรถนะทางวิชาชีพผู้จัดการกีฬาในไต้หวันเรียงลำดับจากสูงมาต่ำ มีดังนี้
 - ความรู้เกี่ยวกับกีฬา มนุษยสัมพันธ์ การพูดต่อสาธารณชน การจัดการด้านบุคลากร การเขียน
 - การจัดการด้านการเงิน สมรรถภาพส่วนบุคคล การจัดการด้านเวลา อื่น ๆ
2. การจัดการศึกษาสำหรับผู้จัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ประโยชน์
 - จากคอมพิวเตอร์ การบาดเจ็บจากการกีฬา การจัดการด้านบุคลากร การจัดโปรแกรมสำหรับ
 - นันทนาการและกีฬาเยาวชน การสื่อสารระหว่างบุคคล การตัดสินใจ การสังเกตการณ์
3. มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างผู้อำนวยการกีฬา องค์การควบคุมระดับ
 - ชาติและการกีฬาอาชีพในแง่การจัดการกีฬาในด้านที่ศึกษาจำนวนชั่วโมงในการฝึกงาน องค์การที่ทำ
 - หน้าที่เป็นสถานที่ฝึกงานสำหรับนักศึกษาปริญญาโท หน้าที่หลักของผู้จัดการกีฬาและการรับรอง
 - วุฒิสำหรับผู้จัดการกีฬา

แอนด์ (Ann, 1997) ทำการศึกษาสำรวจความต้องการและความสนใจในกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุในภาคกลาง ของรัฐเทนเนสซี (Tennessee) จากการสำรวจกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีพ 36 ประเภท ได้ถูกแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ โดยจากการสำรวจจากผู้สูงอายุ 94 คน มีอายุระหว่าง 55 – 56 ปี สิ่งที่สำรวจได้แก่ ความเอาใจใส่ในกิจกรรม การร่วมกิจกรรมและสิ่งที่ต้องการฝึกเพิ่มเติม ผลจากการสำรวจเห็นว่า วิทยาลัยมหาวิทยาลัย และหน่วยงานอื่น ๆ ที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการสอน ควรส่งเสริมและดำเนินการ

เกี่ยวกับกิจกรรมตลอดชีพให้กว้างขวาง เพื่อเป็นการเตรียมเยาวชนให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่กระตือรือร้น กีฬาประเภททีมไม่ควรตัดออกจากกิจกรรมของโรงเรียนและกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีพควรได้รับการสนับสนุนไปพร้อมกัน

ยามากูชิ และ โอคาตะ (Yamaguchi & Okada, 1998) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมเป็นสมาชิกกับศูนย์สุขภาพ ตามการรับรู้ของผู้ใช้บริการ โดยวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ก็เพื่อตรวจสอบปัจจัยในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของศูนย์สุขภาพตามการรับรู้ของผู้ใช้บริการปัจจัยต่าง ๆ คือ ความพึงพอใจในอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่าแม้ว่าการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาและการออกกำลังกายจะเพิ่มมากขึ้น แต่ความตั้งใจที่จะเข้าร่วมกับโปรแกรมกีฬายังมีน้อย

สำหรับการส่งเสริมกีฬาในประเทศอื่น ๆ นั้นผู้วิจัยขอนำเสนอรูปแบบของการส่งเสริมกีฬาในต่างประเทศที่มีลักษณะ โครงสร้าง ต่าง ๆ ดังนี้

โครงสร้างการส่งเสริมกีฬาในสาธารณรัฐเกาหลี

สาธารณรัฐเกาหลี มีการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา โดยมีการจัดตั้งกระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว (Ministry of Culture and Tourism) เป็นกระทรวงหนึ่งที่อยู่ภายใต้การดูแลของรัฐบาลสาธารณรัฐเกาหลี กระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวมีหน้าที่ในการวางแผน นโยบาย เพื่อควบคุมดูแลงานในแต่ด้าน ซึ่งภายในกระทรวงยังมีหน่วยงานหรือสำนักงานที่ควบคุมดูแลงานในด้าน ต่าง ๆ โดยมีหน่วยงานการกีฬาที่เรียกว่า Sports Bureau มีหน้าที่ก่อตั้งและดำเนินการตามนโยบายด้านการกีฬาในระยะสั้นและระยะยาว มีหน้าที่ในการส่งเสริม พัฒนากีฬาทั่ว ๆ ไป โดยมุ่งเน้นที่จะส่งเสริมในด้านสันติภาพ และการกีฬาเพื่อการแข่งขัน พร้อมทั้งสนับสนุนองค์กรที่เกี่ยวข้อง และสนับสนุนด้านเงินทุนสำหรับการส่งเสริมกีฬาของชาติ ซึ่งสาธารณรัฐเกาหลี นั้นตามโครงสร้างของการส่งเสริมกีฬาจะอยู่ในกระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว

โดยมีส่วนประกอบตามโครงสร้างของกระทรวงมีดังนี้

1. Planning & Management Office ส่วนงานด้านวางแผนนโยบาย
2. Religious Affairs Office ส่วนงานด้านศาสนา
3. Cultural Policy Bureau ส่วนงานด้านนโยบายวัฒนธรรม
4. Arts Bureau ส่วนงานด้านศิลปะ
5. Cultural Industry Bureau ส่วนงานด้านส่งเสริมวัฒนธรรม
6. Tourism Bureau ส่วนงานด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว
7. Youth Bureau ส่วนงานด้านส่งเสริมกิจการเยาวชน
8. Sports Bureau ส่วนงานส่งเสริมทางด้านการกีฬา

สำหรับหน่วยงาน องค์การที่ส่งเสริมทางด้านการกีฬาของสาธารณรัฐเกาหลี ประกอบด้วย

1. Korea Sports Science Institute (KSSI) เป็นหน่วยงานที่มีอยู่ทั่ว ๆ ไปของประเทศ และยังเป็นเครือข่ายขององค์กรกีฬา เป็นหน่วยงานที่ไม่สังกัดกับรัฐบาล มุ่งเน้นกิจกรรมในยามว่าง กับกีฬาที่ประชาชนมีความสนใจ

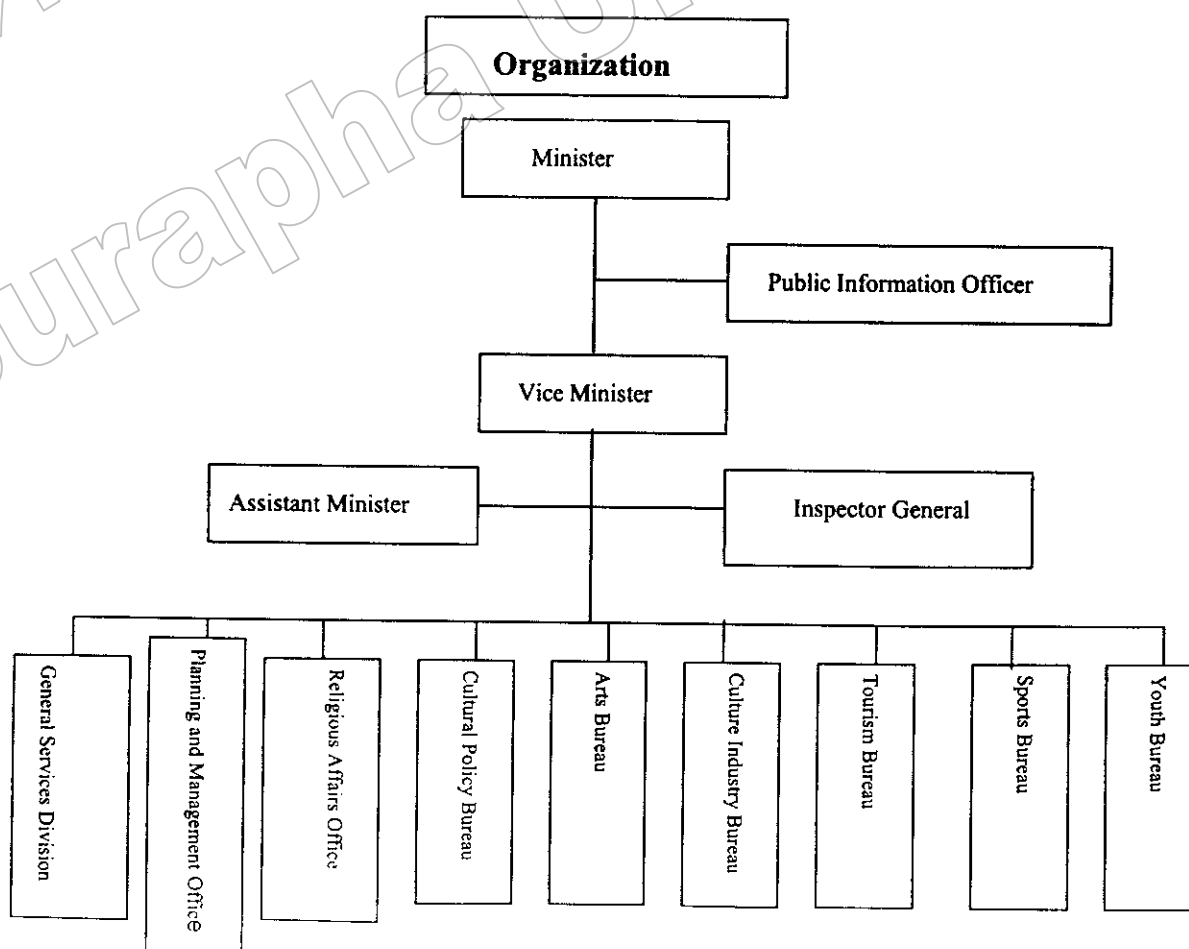
2. Korea Sports Science Institute Library เป็นหน่วยงานส่งเสริมการวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา วัฒนธรรมทางการกีฬา และกีฬาทั่ว ๆ ไป สิ่งพิมพ์ในประเทศ วิทยานิพนธ์ วารสาร

3. Seoul Olympic Sports Promotion Foundation เป็นหน่วยงานส่งเสริมสนับสนุน โครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬาภายในประเทศ

4. Korean Olympic Committee (KOC) เป็นหน่วยงานหลักในการดูแลทางด้านการกีฬาภายในประเทศ ซึ่งมีการสนับสนุน ส่งเสริมการแข่งขันกีฬาภายในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ศึกษารูปแบบของการส่งเสริมกีฬาในประเทศต่าง ๆ มานำเสนอ ดังนี้

สำหรับการส่งเสริมกีฬาในประเทศอื่น ๆ นั้นผู้วิจัยขอนำเสนอรูปแบบของการส่งเสริม กีฬาในต่างประเทศที่มีลักษณะ โครงสร้าง ต่าง ๆ ดังนี้

โครงสร้างการส่งเสริมกีฬาสาธารณรัฐเกาหลี กระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว (Ministry of Culture and Tourism) ที่มา <http://www.mct.kr/eng.org.html>

สาธารณรัฐเกาหลี มีการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา โดยมีการจัดตั้งกระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว (Ministry of Culture and Tourism) เป็นกระทรวงหนึ่งที่อยู่ภายใต้การดูแลของรัฐบาล สาธารณรัฐเกาหลี กระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวมีหน้าที่ในการวางแผน นโยบาย เพื่อควบคุมดูแลงานในแต่ด้าน ซึ่งภายในกระทรวงยังมีหน่วยงานหรือสำนักงานที่ควบคุมดูแลงานในด้านต่าง ๆ โดยมีหน่วยงานการกีฬาที่เรียกว่า Sports Bureau มีหน้าที่ก่อตั้งและดำเนินการตามนโยบายด้านการกีฬาในระยะสั้นและระยะยาว มีหน้าที่ในการส่งเสริม พัฒนาการกีฬาทั่ว ๆ ไป โดยมุ่งเน้นที่จะส่งเสริมในด้านสันตนาการ และกีฬาเพื่อการแข่งขัน พร้อมทั้งสนับสนุนองค์กรที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนด้านเงินทุนสำหรับการส่งเสริมกีฬาของชาติ ซึ่งสาธารณรัฐเกาหลี นั้นตามโครงสร้างของการส่งเสริมกีฬาจะอยู่ในกระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว

โดยมีส่วนประกอบตามโครงสร้างของกระทรวงมีดังนี้

1. Planning & Management Office ส่วนงานด้านวางแผน นโยบาย
2. Religious Affairs Office ส่วนงานด้านศาสนา
3. Cultural Policy Bureau ส่วนงานด้านนโยบายวัฒนธรรม
4. Arts Bureau ส่วนงานด้านศิลปะ
5. Cultural Industry Bureau ส่วนงานด้านส่งเสริมวัฒนธรรม
6. Tourism Bureau ส่วนงานด้านส่งเสริมการท่องเที่ยว
7. Youth Bureau ส่วนงานด้านส่งเสริมกิจการเยาวชน
8. Sports Bureau ส่วนงานส่งเสริมทางด้านการกีฬา

สำหรับหน่วยงานหรือองค์กรที่ส่งเสริมทางด้านการกีฬาของสาธารณรัฐเกาหลี ประกอบด้วย

1. Korea Sports Science Institute (KSSI) เป็นหน่วยงานที่มีอยู่ทั่ว ๆ ไปของประเทศ และยังเป็นเครือข่ายขององค์กรกีฬา เป็นหน่วยงานที่ไม่สังกัดกับรัฐบาล มุ่งเน้นกิจกรรมในยามว่าง กับกีฬาที่ประชาชนมีความสนใจ
2. Korea Sports Science Institute Library เป็นหน่วยงานส่งเสริมการวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา วัฒนธรรมทางการกีฬา และกีฬาทั่ว ๆ ไป สิ่งพิมพ์ในประเทศ วิทยานิพนธ์ วารสาร สื่อประเภทต่าง ๆ
3. Seoul Olympic Sports Promotion Foundation เป็นหน่วยงานส่งเสริมสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬาภายในประเทศ
4. Korean Olympic Committee (KOC) เป็นหน่วยงานหลักในการดูแลทางด้านการกีฬาภายในประเทศ ซึ่งมีการสนับสนุน ส่งเสริมการแข่งขันกีฬาภายในประเทศและต่างประเทศ

จากเอกสารและผลงานวิจัยข้างต้นชี้ให้เห็นว่าการบริหารการกีฬาของชาติจะประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ จะต้องมีการสร้างการบริหารองค์กรกีฬาของชาติที่มีรูปแบบที่เข้มแข็ง โดยเฉพาะในส่วนภูมิภาค โดยเฉพาะในระดับท้องถิ่นที่มีการจัดตั้งศูนย์กีฬาคำบลที่จะให้มีองค์กรกีฬาระดับท้องถิ่น ตั้งแต่ระดับตำบล อำเภอ ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานบริการพัฒนา ส่งเสริมกีฬาในระดับท้องถิ่นทั่วประเทศ และจากการที่การกีฬาแห่งประเทศไทยได้จัดตั้งศูนย์กีฬาคำบลขึ้นครบทั้ง 7,998 แห่ง ในปีงบประมาณ 2543 แต่ยังไม่มีการศึกษาสภาพและปัญหา รวมทั้งแนวทางการแก้ไขปัญหาการดำเนินงานศูนย์กีฬาคำบลแต่อย่างใด

จะเห็นได้ว่า ในโครงสร้างการบริหารองค์กรกีฬาภูมิภาค ที่ กทท. กำหนดขึ้นเพื่อการบริหารการกีฬาของชาติให้กระจายสู่ภูมิภาคมากขึ้น ซึ่งประกอบไปด้วย คณะกรรมการกีฬาจังหวัด คณะกรรมการกีฬาอำเภอ และคณะกรรมการศูนย์กีฬาคำบล โดยการกีฬาแห่งประเทศไทย (2543) ได้จัดทำโครงการจัดตั้งศูนย์กีฬาอำเภอ และศูนย์กีฬาคำบล ดังมีรายละเอียดดังนี้

โครงการจัดตั้งศูนย์กีฬาอำเภอและศูนย์กีฬาคำบล

1. ชื่อโครงการ

โครงการจัดตั้งศูนย์กีฬาอำเภอและศูนย์กีฬาคำบล

2. ผู้รับผิดชอบโครงการ

สำนักงานการกีฬาภูมิภาค การกีฬาแห่งประเทศไทย

3. หลักการและเหตุผล

ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) ได้มุ่งเน้นการพัฒนา “คน” เป็นสำคัญ โดยมุ่งที่จะพัฒนาคนให้มีคุณภาพ และมีชีวิตที่ดี มีระเบียบวินัย มีสุขภาพที่ดี โดยเชื่อมั่นว่าหากบุคคลในชาติมีประสิทธิภาพดีแล้ว การพัฒนาด้านอื่นก็จะเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างแท้จริง

กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรเป็นไปตามแผนพัฒนาที่กำหนดไว้ และแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2540 – 2544) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 – 2544) ก็มุ่งเน้นการใช้กีฬาพัฒนาคน เพื่อให้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาชาติต่อไป แผนพัฒนาการกีฬาที่สำคัญข้อหนึ่ง คือ การพัฒนาโครงสร้างการบริหารงานการกีฬาของชาติ ซึ่งมีเป้าหมายในการเสริมสร้างรูปแบบในการบริหารงานการกีฬาของชาติในระดับภูมิภาคให้เข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นให้มีองค์กรบริหารในระดับท้องถิ่น ตั้งแต่ระดับ ตำบล อำเภอ จังหวัด ขึ้นมา รวมทั้งให้องค์กรดังกล่าวมีความเข้มแข็ง เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาชาติ ด้วยเหตุนี้ การกีฬาแห่งประเทศไทยจึง

กำหนดนโยบายให้มีการจัดตั้งศูนย์กีฬาอำเภอ และศูนย์กีฬาดำบล ตลอดจนผู้แทน กกท. อำเภอ ทั้งนี้ ในการดำเนินกิจกรรมปี 2543 ได้ขอรับการสนับสนุนจากโครงการเงินสนับสนุนจากการออกสลากกินแบ่งรัฐบาลเพื่อการพัฒนากีฬาของชาติ

4. วัตถุประสงค์

4.1 เพื่อจัดตั้งองค์การกีฬาระดับท้องถิ่น ตั้งแต่ระดับตำบล อำเภอ ให้มีหน้าที่เป็นหน่วยงานบริหารการพัฒนา ส่งเสริมในระดับท้องถิ่นทั่วประเทศ

4.2 เพื่อให้มีหน่วยงานรองรับโครงสร้างการบริหารงานการกีฬาของชาติในระดับท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาและส่งเสริมการกีฬาของชาติ กระจายออกไปสู่ทุกท้องถิ่นของประเทศ อย่างเป็นรูปธรรมแท้จริง

4.3 เพื่อเป็นศูนย์กลางในการเก็บรักษาอุปกรณ์กีฬาในระดับท้องถิ่น และการดูแลสถานกีฬา ลานกีฬา ในระดับตำบล อำเภอ

5. เป้าหมาย

จัดตั้งศูนย์กีฬาดำบลทั่วประเทศ ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล สภาตำบล และเทศบาลตำบลจัดตั้งคณะกรรมการศูนย์กีฬาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ทั่วประเทศมีคณะกรรมการบริหารงานศูนย์กีฬาดำบลทุกตำบล สภาตำบล และเทศบาลตำบล ให้มีอาสาสมัคร และผู้ประสานงานในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบล สภาตำบล เทศบาลตำบล และอำเภอ/กิ่งอำเภอ

6. วิธีดำเนินการ/กิจกรรม

6.1 เสนอโครงการเพื่อขอความเห็นชอบ และขออนุมัติโครงการต่อผู้บริหาร กกท. ตามลำดับ

6.2 ประสานงานกับกระทรวง ทบวง กรม ที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬา เพื่อพิจารณาจัดตั้งคณะกรรมการศูนย์กีฬาอำเภอ และศูนย์กีฬาดำบล ตลอดจนผู้แทน กกท. อำเภอ ทั่วประเทศ

6.3 ประสานขอความร่วมมือจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรเอกชน และหน่วยงานส่วนท้องถิ่น ในการจัดตั้งคณะกรรมการศูนย์กีฬาอำเภอ และศูนย์กีฬาดำบล ตลอดจนผู้แทน กกท. ทั่วประเทศ

6.4 จัดประชุมชี้แจงหน้าที่ บทบาท ภารกิจของคณะกรรมการกีฬา อำเภอ คณะกรรมการบริหารศูนย์กีฬาดำบลติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานทุกระยะของคณะกรรมการศูนย์กีฬาดำบล ผู้แทน กกท.อำเภอ ทั่วประเทศ

6.5 จัดการประกวดศูนย์กีฬาดำบลดีเด่นระดับจังหวัดและคัดเลือกนักกีฬาดีเด่นระดับอำเภอ (ควารุ่งมั่งสู่ความเป็นเลิศ)

พื้นที่ดำเนินการ

อำเภอ/กิ่งอำเภอทั่วประเทศ จำนวน 876 อำเภอ

องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 6,747 แห่ง และสภาตำบล 220 แห่ง

เทศบาลตำบล จำนวน 1,031 แห่ง รวม 7,998 แห่ง

7. ระยะเวลา ดำเนินการเดือนเมษายน – กันยายน 2543

8. งบประมาณ

ใช้เงินงบประมาณในการดำเนินการจากเงินสนับสนุนจากการออกสลากกินแบ่งรัฐบาล เพื่อการพัฒนากีฬาของชาติ เป็นเงิน 102,805,000.- บาท (หนึ่งร้อยสองล้านแปดแสนสองหมื่นห้าพันบาทถ้วน) ประกอบด้วย

8.1 ค่าดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา ศูนย์ละ 10,000 บาท จำนวน 7,998 ศูนย์ เป็นเงิน 79,980,000 บาท ค่าดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬา อำเภอละ 20,000 บาท จำนวน 876 อำเภอ เป็นเงิน 17,520,000 บาท

8.2 ค่าติดต่oprสานงานในการดำเนินการของสำนักงาน กกท.จังหวัดและค่าใช้จ่ายในการติดตามและประเมินผลของเจ้าหน้าที่ กกท.ส่วนกลาง เป็นเงิน 375,000 บาท

8.3 ค่าโล่เกียรติยศนักกีฬาดีเด่น (ดาวรุ่งมุ่งสู่ความเป็นเลิศ) จังหวัดละ 6 คน (ชาย 3 คน หญิง 3 คน) จังหวัดละ 6,000 บาท 75 จังหวัด เป็นเงิน 450,000 บาท

8.4 ค่ารางวัลประกวดศูนย์กีฬาตำบลดีเด่นระดับจังหวัดๆ ละ 3 รางวัล เป็นเงิน 4,500,000 บาท

องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่คณะกรรมการศูนย์กีฬาอำเภอและคณะกรรมการศูนย์กีฬาดำบล

9. คณะกรรมการศูนย์กีฬาอำเภอ แต่งตั้งโดยประธานคณะกรรมการกีฬาจังหวัด คณะกรรมการประกอบด้วย

-นายอำเภอ/ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้ากิ่งอำเภอ	เป็นประธานกรรมการ
-ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายปกครองและพัฒนา	เป็นรองประธานกรรมการ

-ผู้แทนกรมการพัฒนาชุมชน/ผู้แทนกรมพลศึกษา/บุคคลอื่น

ซึ่งประธานกรรมการกีฬาอำเภอเสนอรวมแล้วไม่เกิน 11 คน

เป็นกรรมการ

-ข้าราชการคนใดคนหนึ่งซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งมาทำหน้าที่	เป็นกรรมการและเลขานุการ
ผู้แทน กกท. อำเภอ	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ หากมีความจำเป็นจะแต่งตั้งคณะกรรมการมากกว่าที่กำหนดก็สามารถแต่งตั้งได้ โดยขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการกีฬาจังหวัดก่อน

อำนาจหน้าที่

1. รับนโยบายพัฒนากีฬาจากการกีฬาแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการกีฬาจังหวัด
2. จัดทำแผนพัฒนากีฬาและส่งเสริมกีฬาในอำเภอ
3. ประสานการดูแลและให้คำแนะนำการใช้สนามกีฬาและอุปกรณ์กีฬาของอำเภอ/ตำบล ให้อยู่ในสภาพที่ดีและใช้ประโยชน์ได้สูงสุด
4. สนับสนุนและจัดตั้งชมรมกีฬาในอำเภอ
5. ประสานงานกับสมาคมกีฬาจังหวัด และชมรมกีฬา ในการพัฒนา และส่งเสริมกีฬาของอำเภอ/ตำบล
6. จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำเดือนและประจำปีของอำเภอ
10. คณะกรรมการศูนย์กีฬาดำบล แต่งตั้งโดยประธานกรรมการกีฬาอำเภอคณะกรรมการประกอบด้วย

นายกเทศมนตรีตำบล หรือ ประธานกรรมการบริหารองค์การ บริหารส่วนตำบล หรือประธานสภาเทศบาลตำบล หรือ ประธานสภาตำบล หรือกำนัน เป็นประธานกรรมการ

- มีรองประธานกรรมการ 1 คน เป็นกรรมการ

- ผู้แทนกรมการพัฒนาชุมชน เป็นกรรมการ

- ผู้แทนกรมพลศึกษา เป็นกรรมการ

- บุคคลอื่นซึ่งประธานกรรมการเสนอ รวมแล้วไม่เกิน 12 คน เป็นกรรมการ

- ปลัดเทศบาลตำบลหรือปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

หรือ เลขานุการสภาตำบล

เป็นกรรมการและเลขานุการ

- ผู้แทน กกท.ตำบล

เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ หากมีความจำเป็นจะแต่งตั้งคณะกรรมการมากกว่าที่กำหนดก็สามารถแต่งตั้งได้ โดยการขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการกีฬาอำเภอก่อน

อำนาจหน้าที่

1. จัดทำแผนพัฒนากีฬาและส่งเสริมกีฬาดำบล
2. ดูแลรักษาสถานกีฬาและลานกีฬาของตำบลให้อยู่ในสภาพที่ดีและใช้ประโยชน์ได้สูงสุด
3. จัดทำระเบียบควบคุมเบิกจ่ายดูแลเก็บรักษาอุปกรณ์กีฬาทุกชนิดตลอดจนการให้บริการแก่เยาวชนและประชาชน

4. จัดตั้งชมรมกีฬาภายในตำบล อย่างน้อยศูนย์ละ 1 ชนิดกีฬา
5. จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำเดือนและประจำปีของตำบล
11. การติดตามและรายงานผลการปฏิบัติงาน
 - 11.1 เจ้าหน้าที่ กทท.จังหวัด และผู้แทน กทท.อำเภอ ติดตามผลเป็นประจำทุกเดือน
 - 11.2 สำนักงาน กทท.จังหวัด จัดทำรายงานสรุปผลงานส่งสำนักงาน กทท.ภาคทุก

เดือน

- 11.3 สำนักงาน กทท.ภาค สรุปรายงานต่อ สำนักงานการกีฬาภูมิภาคทุกเดือน
12. ผลที่คาดว่าจะได้รับ
 - 12.1 มีองค์กรการบริหารด้านการกีฬาระดับตำบล อำเภอ เป็นรูปแบบ
 - 12.2 มีศูนย์อุปกรณ์กีฬาในระดับตำบลทั่วประเทศ
 - 12.3 มีผู้แทน กทท. ระดับตำบล อำเภอ ทั่วประเทศ ในการพัฒนาและส่งเสริมกีฬา

ระดับท้องถิ่น

- 12.4 การกีฬาในระดับตำบล อำเภอ มีการพัฒนาอย่างทั่วถึง ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ปี 2540 – 2544 และ แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ปี 2540 – 2544

12.5 เป็นการขยายงานด้านกีฬาก้าวออกไปสู่ตำบล หมู่บ้าน อย่างทั่วถึงอันเป็นผลต่อความมั่นคงของชาติต่อไป

นอกจากนี้การกีฬาแห่งประเทศไทยยังได้กำหนด แนวทางพัฒนาศูนย์กีฬาตำบล ไว้ดังนี้

1. จัดให้มีสถานที่ออกกำลังกายประจำตำบล โดยการกีฬาแห่งประเทศไทยกำหนดให้มีการสร้างลานกีฬาเนกประสงค์ให้กับตำบลต่าง ๆ ในปีงบประมาณ 2542 สนับสนุนให้มีการจัดสร้างลานกีฬาเนกประสงค์ 1,003 แห่ง และในปีงบประมาณ 2543 ได้เตรียมแผนที่จะสร้างลานกีฬาเนกประสงค์ 1,000 แห่ง

2. ขอความร่วมมือตำบล จัดทำแผนพัฒนากีฬาของแต่ละตำบลโดยใช้งบประมาณของแต่ละตำบลในการดำเนินการจัดกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ เช่น

- 2.1 การฝึกสอนกีฬานิตต่าง ๆ ในตำบล
- 2.2 การแข่งขันกีฬาภายในตำบล
- 2.3 การแข่งขันกีฬาระหว่างศูนย์กีฬาตำบล
- 2.4 การส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่าง ๆ
- 2.5 จัดให้มีการออกกำลังกายเป็นประจำสม่ำเสมอภายในตำบล เช่น เดิน – วิ่ง

แอโรบิคได้นซ์

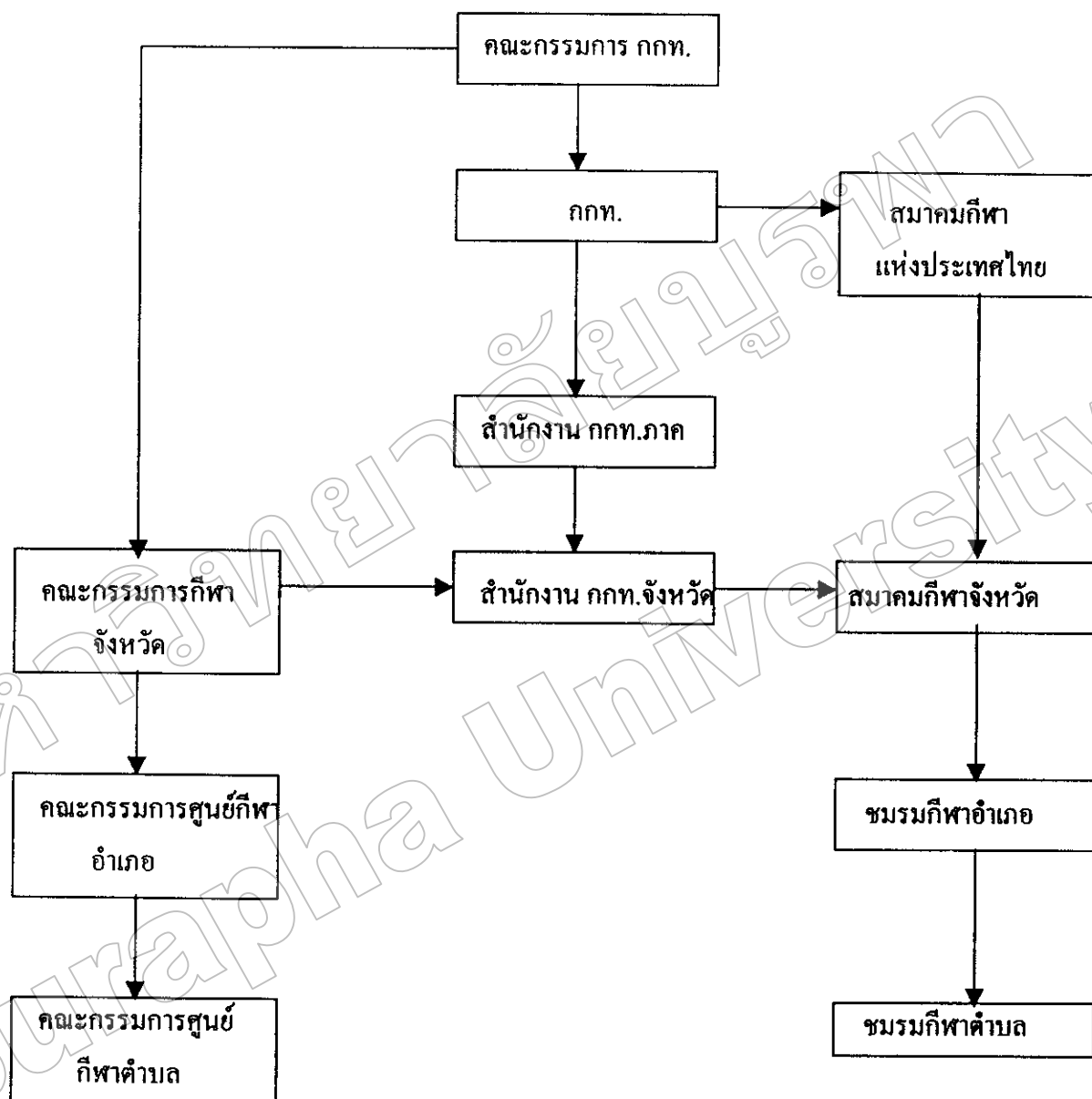
2.6 จัดให้มีการแข่งขันกีฬาระหว่างตำบลและอำเภอ เป็นประจำทุกปี เพื่อพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ และจัดให้มีการพิจารณาคัดเลือกนักกีฬา เป็นนักกีฬาดีเด่นระดับอำเภอ ต่อไป

2.7 จัดหาเอกสารคู่มือกีฬา กติกากีฬาให้กับศูนย์กีฬาดำบล เพื่อไว้เผยแพร่ แนะนำการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา

2.8 จัดให้มีการประกวดศูนย์กีฬาดำบลดีเด่นของแต่ละจังหวัด เป็นประจำทุกปี

2.9 คู่มือรักษาสานามกีฬา ลานกีฬาอเนกประสงค์ ตลอดจนเชิญชวนให้เยาวชนประชาชนในท้องถิ่น ใช้สนามกีฬาและลานกีฬาอเนกประสงค์ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

จะเห็นได้ว่าศูนย์กีฬาดำบล ที่จัดตั้งขึ้น โดยการกีฬาแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ.2543 นั้นมีรูปแบบคือ มุ่งกระจายอำนาจการส่งเสริมกีฬา การบริหารการกีฬาจากส่วนกลางไปยังภูมิภาค โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงานร่วมกับคณะกรรมการที่มาจากผู้แทนกระทรวงที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาคน และส่งเสริมกีฬา ภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน โดยมีโครงสร้างที่มีองค์ประกอบของคณะกรรมการศูนย์กีฬาดำบล โดยมีประธานองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นประธานศูนย์กีฬาดำบลและมีรองประธานที่ประธานแต่งตั้งเป็นกรรมการ รวมทั้งมีผู้แทนกระทรวงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคนและส่งเสริมกีฬาเป็นกรรมการ ซึ่งถือว่าเป็นส่วนที่ดี เพราะมีการบูรณาการร่วมกันได้ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังระบุให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งถือว่าเป็นพนักงานของภาครัฐทำหน้าที่บริหารจัดการและเสนอแผนงานของงบประมาณต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และยังให้ ผู้แทน กกท.ตำบลเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่ที่ กกท.กำหนดไว้ชัดเจน แต่ยังขาดการระบุให้ผู้แทนชุมชนมีส่วนร่วม รวมทั้งยังไม่ระบุให้ศูนย์กีฬาดำบลทำงานให้สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540-2544) ในแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น อีกทั้งผู้วิจัยมองว่าควรจะมีบุคลากรการกีฬาประจำศูนย์กีฬาที่ทำงานในศูนย์กีฬาดำบลโดยตรงจะทำให้การพัฒนากีฬาดำบลทำงานได้ต่อเนื่องตลอดจนมีความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมและพัฒนากีฬาได้อย่างถูกต้องซึ่งสอดคล้องกับ แนวทางการพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน ตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3

ภาพที่ 1 แผนภูมิโครงสร้างบริหารองค์กรกึหาภูมิภาค (การกึหาแห่งประเทศไทย, 2543, หน้า 18)

คณะกรรมการกีฬาจังหวัด

ผู้ว่าราชการจังหวัด	ประธานกรรมการ
รองผู้ว่าราชการจังหวัด	รองประธานกรรมการ
ผู้แทนกรมพลศึกษา/ผู้แทน กกท./บุคคลอื่น ที่แต่งตั้ง อีก 9-15 คน	กรรมการ
ศึกษาธิการจังหวัด	กรรมการและเลขานุการ
ผู้อำนวยการสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการศูนย์กีฬาอำเภอ

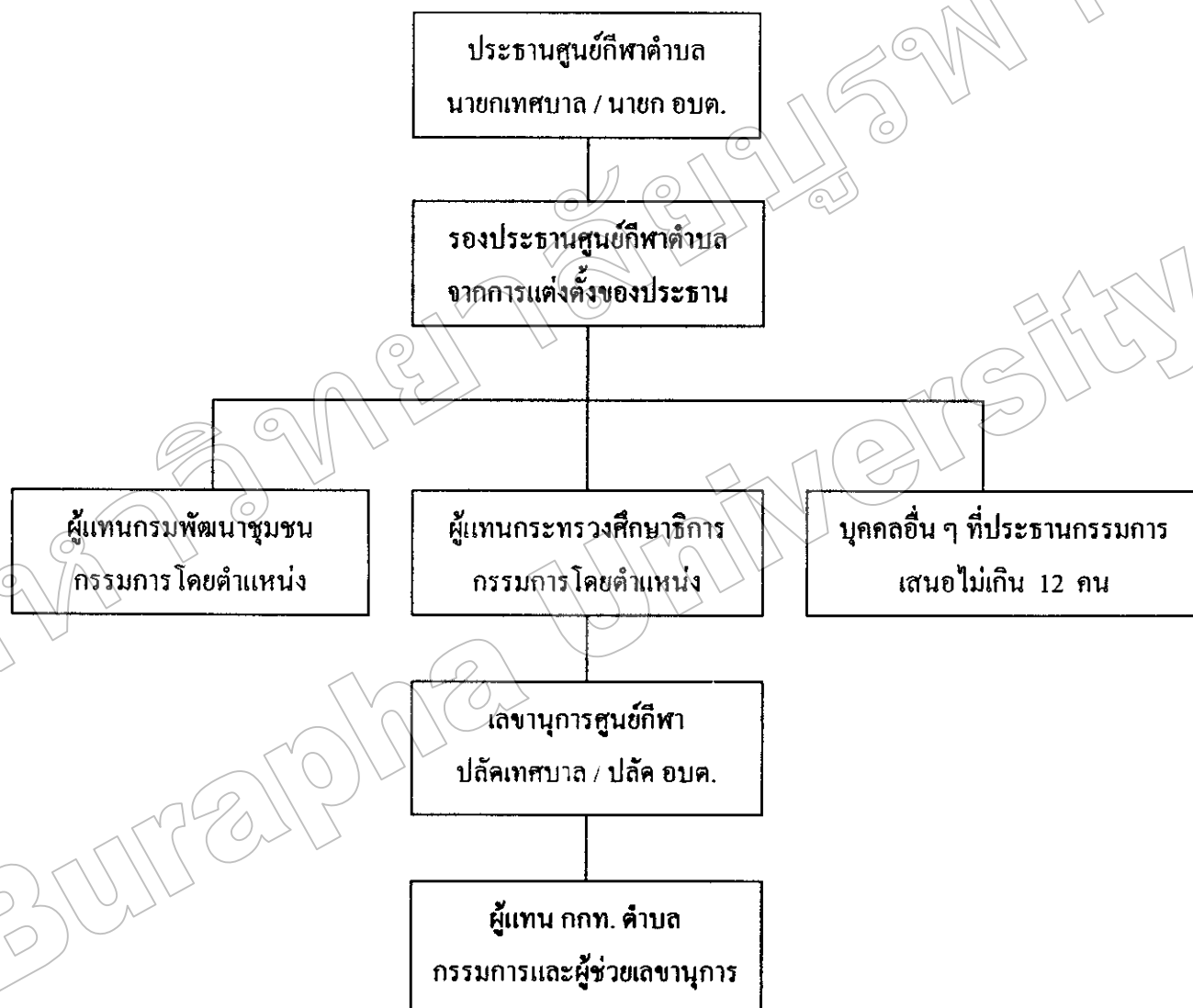
นายอำเภอ/ปลัดอำเภอเป็นหัวหน้ากิ่งอำเภอ	ประธานกรรมการ
ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายปกครองและพัฒนา	รองประธานกรรมการ
ผู้แทนกรมการพัฒนาชุมชน/ผู้แทนกรมพลศึกษา/บุคคลอื่น ๆ ซึ่งประธานกรรมการกีฬาอำเภอเสนอ	กรรมการ
รวมแล้วไม่เกิน 11 คน	
ข้าราชการคนใดคนหนึ่งซึ่งนายอำเภอแต่งตั้งมาทำหน้าที่	กรรมการและเลขานุการ
ผู้แทน กกท.อำเภอ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการศูนย์กีฬาดำบล

นายกเทศมนตรีตำบลหรือประธานกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบลหรือประธานสภาตำบล หรือกำนัน	ประธานกรรมการ
มีรองประธานกรรมการ 1 คน	กรรมการ
ผู้แทนกรมการพัฒนาชุมชน	กรรมการ
ผู้แทนกรมพลศึกษา	กรรมการ
บุคคลอื่น ๆ ซึ่งประธานกรรมการเสนอรวมแล้วไม่เกิน 12 คน	กรรมการ
ปลัดเทศบาล/ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หรือ	
เลขานุการสภาตำบล	กรรมการและเลขานุการ
ผู้แทน กกท.ตำบล	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

- หมายเหตุ
1. บุคคลอื่น ๆ ได้แก่ ข้าราชการหรือเอกชนผู้มีประสบการณ์ด้านกีฬา หรือผู้สนับสนุนด้านกิจกรรมกีฬา ร่วมเป็นกรรมการและกรรมการที่ปรึกษา
 2. ประธานคณะกรรมการกีฬาจังหวัด ประธานคณะกรรมการกีฬาอำเภอ สามารถแต่งตั้งที่ปรึกษาได้ตามความเหมาะสม

โครงสร้างศูนย์กีฬาตำบล
ที่จัดตั้งโดยการกีฬาแห่งประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2543

ภาพที่ 2 โครงสร้างศูนย์กีฬาตำบลที่จัดตั้งโดยการกีฬาแห่งประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ. 2543

จะเห็นได้ว่า ในการจัดตั้งศูนย์กีฬาตำบลของการกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 7,998 แห่งเป็นพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 6,747 แห่ง และสภาตำบล 220 แห่ง เทศบาลตำบล 1,031 แห่ง

ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า ในส่วนของพื้นที่ความรับผิดชอบการจัดตั้งศูนย์กีฬาตำบล น่าจะเกี่ยวข้องและศึกษาถึงองค์การหลัก ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งสอดคล้องกับการกีฬาแห่งประเทศไทย (2543) ได้ทำการประเมินผลการดำเนินงานของแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 ระยะครึ่งแผน พ.ศ.2540-2542 พบว่า ศูนย์กีฬาตำบลที่จัดตั้งขึ้นครบทุกตำบลนั้นเป็นพื้นที่กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทยจัดตั้งขึ้นตามแผนงาน นอกจากนี้แล้วการประเมินผลในส่วนการดำเนินงานศูนย์กีฬาตำบลพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ส่วนใหญ่ร้อยละ 77.6 ไม่ได้รับการชี้แจงแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 จึงไม่ได้ทำแผนปฏิบัติการและนโยบายการส่งเสริมกีฬาไม่ชัดเจนมีการเปลี่ยนแปลงเสมอ ขาดแผนแม่บทในการกำหนดทิศทางการพัฒนากีฬาอย่างถูกต้องตามระบบที่ดี ไม่มีหน่วยงานใดรับผิดชอบโดยตรงในการดำเนินงาน การจัดสรรงบประมาณ การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังขาดบุคลากร สนามกีฬาและอุปกรณ์ที่ยังไม่ได้มาตรฐาน และยิ่งระบุอีกว่าเด็กและเยาวชนส่วนมากไม่มีความรู้ทางด้านกีฬา นอกจากนี้แล้ว กาลหลง เย็นจิตต์ (2533) ยังได้ศึกษาเรื่อง ทศมคติของประธานสภาตำบลที่มีต่อการส่งเสริมกีฬาในระดับตำบลจังหวัดจันทบุรี พบว่า ผู้นำท้องถิ่นมีทัศนคติที่ดีต่อการส่งเสริมกีฬา สนใจและต้องการพัฒนาทรัพยากรบุคคลโดยใช้กีฬาเป็นสื่อและอย่างต่อเนื่อง ส่วนปัญหาที่พบมากได้แก่ขาดงบประมาณ ขาดบุคลากรที่มีความสามารถที่จะบริหารจัดการทางด้านการกีฬา ขาดสนามและอุปกรณ์กีฬา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วิสาร ปัญญชุณห (2537) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การกีฬาในระดับตำบล ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าผู้นำท้องถิ่นมีการตื่นตัวในการส่งเสริมกีฬา แต่พบปัญหาด้าน งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดสนามกีฬาและอุปกรณ์กีฬา นอกจากนี้แล้ว นัยนา หันมี (2542) ได้ทำการศึกษาสภาพปัญหาการดำเนินงานด้านการกีฬาขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า สภาพการดำเนินงานด้านการกีฬาขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวมอยู่ในระดับดีได้แก่ ด้านการประสานงาน ส่วนด้านที่ควรปรับปรุงปานกลาง ได้แก่ด้านงบประมาณ การสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น ด้านบุคลากรที่ขาดความรู้ความสามารถทางด้านการกีฬา ด้านสถานที่ อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านที่ควรปรับปรุงอย่างยิ่งได้แก่ด้านการจัดองค์กร ด้านการวางแผน ด้านการอำนวยความสะดวกและด้านกรรายงานผล และมีหนังสือของกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0308.2/3814 ลงวันที่ 18 มีนาคม 2545 เรื่อง แนวทางการดำเนินงานส่งเสริม สนับสนุนการกีฬาและนันทนาการ เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต เสนอต่อ ผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศ ให้แนวทางการการดำเนินงานส่งเสริม สนับสนุนการกีฬา และนันทนาการ เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยมี

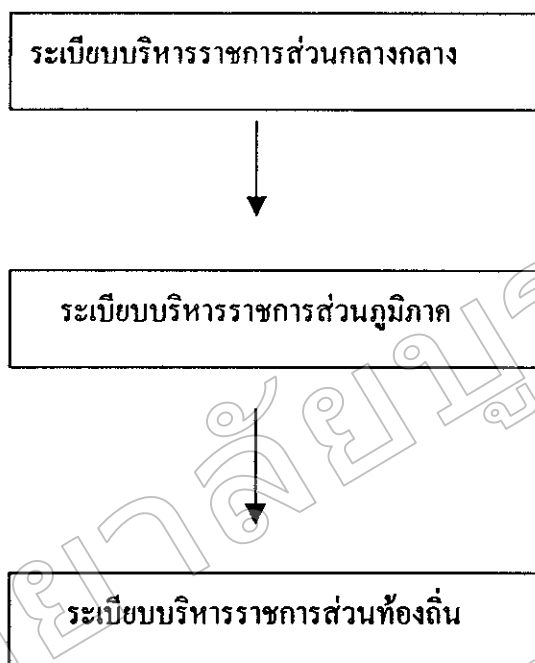
วัตถุประสงค์สำคัญเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกคน ทุกกลุ่ม ได้เล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย และส่งเสริมพัฒนาองค์กรกีฬามุมภาค ระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล ให้มีเอกภาพและประสิทธิภาพ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของข้าราชการ ผู้นำชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนกลุ่มต่าง ๆ ให้มาสนใจและส่งเสริมกีฬาให้มากยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบที่ถูกต้อง สอดคล้องกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี (2547) ที่ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์กีฬา การท่องเที่ยวและ อุตสาหกรรมจังหวัดชลบุรี ที่ระบุว่าควรมีการกระจายอำนาจการส่งเสริมกีฬาในท้องถิ่นให้มากขึ้น รวมทั้งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬายังมีแผนยุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (2548) ที่ยังตั้งโครงการจัดตั้งเจ้าหน้าที่พัฒนากีฬาประจำตำบลขึ้นให้ครบทุกตำบล

ดังนั้นศูนย์กีฬาตำบลที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น ไม่ได้มีการจัดตั้งศูนย์กีฬาตำบลตามแผนงานโครงการของ การกีฬาแห่งประเทศไทย หรือตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549) นั้นมุ่งที่จะกระจายอำนาจการส่งเสริมการกีฬาสู่ระดับท้องถิ่นตั้งแต่ระดับ จังหวัด อำเภอ ตำบลและหมู่บ้าน โดยเฉพาะศูนย์กีฬาตำบลนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะเกี่ยวข้องมากที่สุดได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ผู้วิจัยจึงเสนอข้อมูลขององค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

ความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบล

ในการที่จะพัฒนาศูนย์กีฬาตำบล ให้ได้ผลสำเร็จต้องคำนึงถึงรูปแบบการบริหารราชการของประเทศในขณะนั้นมีรูปแบบการบริหารเป็นแบบใด ขณะนี้การบริหารราชการแผ่นดินไทยได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน คือ (กรมการปกครอง, 2542)

1. ราชการส่วนกลาง หมายถึง หน่วยงานที่มีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายในการบริหารประเทศ ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม
2. ราชการส่วนภูมิภาค หมายถึง หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายอำนาจจากส่วนกลางไปปฏิบัติงานในพื้นที่ส่วนต่างๆ ของประเทศ และทำหน้าที่ในการกำกับ ดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ขัดต่อระเบียบ กฎหมาย หรือฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ได้แก่ จังหวัด อำเภอ
3. ราชการส่วนท้องถิ่น หมายถึง หน่วยงานที่รัฐบาลกระจายอำนาจให้คนในท้องถิ่นบริหาร เพื่อแก้ไขปัญหา พัฒนาและให้บริการแก่คนในท้องถิ่น ปัจจุบันมี 5 รูปแบบ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา

ภาพที่ 3 แผนผังการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

จากเป้าหมายของแผนการพัฒนากีฬาเพื่อมวลชนต้องการที่จะให้ทุก หน่วยงานทุกกลุ่ม คนและทุกคนได้เล่นกีฬาและออกกำลังกายและหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นใหม่ คือ องค์การบริหารส่วน ตำบล โดยมีความเป็นมาของการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลดังนี้

วันที่ 1 มีนาคม 2509 กระทรวงมหาดไทย ได้ออกคำสั่ง ที่ 275/2509 เรื่องระเบียบ บริหารราชการ ส่วนตำบลและหมู่บ้าน (ฉบับที่ 2) ขึ้น โดยรวมคณะกรรมการตำบล และ สภาตำบลเข้าเป็นองค์กรเดียวกันเช่นเดียวกับแบบการปกครองของสุขาภิบาลทั้งนี้ เพื่อให้สามารถ ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสภาวะการณยิ่งขึ้น และให้สอดคล้องกับ โครงการพัฒนาเมืองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ลงมติรับหลักการ วันที่ 13 ธันวาคม 2515 ได้มีประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 แก้ไขปรับปรุงระเบียบบริหารของตำบลและ ให้การปรับปรุงตำบลให้เป็นสภาตำบล ตามประกาศคณะปฏิวัติ ภายใน 3 ปี เพื่อให้เหมาะสมกับ สภาวะการณในขณะนั้น และเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงาน รัฐบาลจึงปรับปรุงฐานะ ของสภาตำบลใหม่ให้เป็นนิติบุคคล เพื่อให้สามารถรองรับการกระจายอำนาจไปสู่ประชาชนมากยิ่งขึ้น ตาม พ.ร.บ. สภาตำบลและองค์การบริหารตำบล พ.ศ.2537 มาตรา 6 และยกฐานะสภาตำบล ซึ่งมีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็น ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการบริหาร

ส่วนตำบล เกณฑ์ที่กำหนดให้สภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาตรา 40 สภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกัน 3 ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท หรือตามเกณฑ์รายได้เฉลี่ยในวรรคที่สอง อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทย และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาในประกาศนั้นให้ระบุชื่อและเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ด้วย

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์การบริหารของรัฐบาลซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าสู่ท้องถิ่นในระดับตำบล หมู่บ้าน โดยความหมายขององค์การบริหารส่วนตำบล คือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่รัฐบาลกลางกระจายอำนาจการบริหารการจัดการ การปกครองให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ปกครองตนเอง โดยคัดเลือกตัวแทนเข้ามาทำหน้าที่บริหารงานแทนประชาชน มีรายได้ของตนเองและมีภารกิจที่จะต้องดำเนินการในท้องถิ่นด้วยตนเองอย่างชัดเจน มีบริหารดังนี้

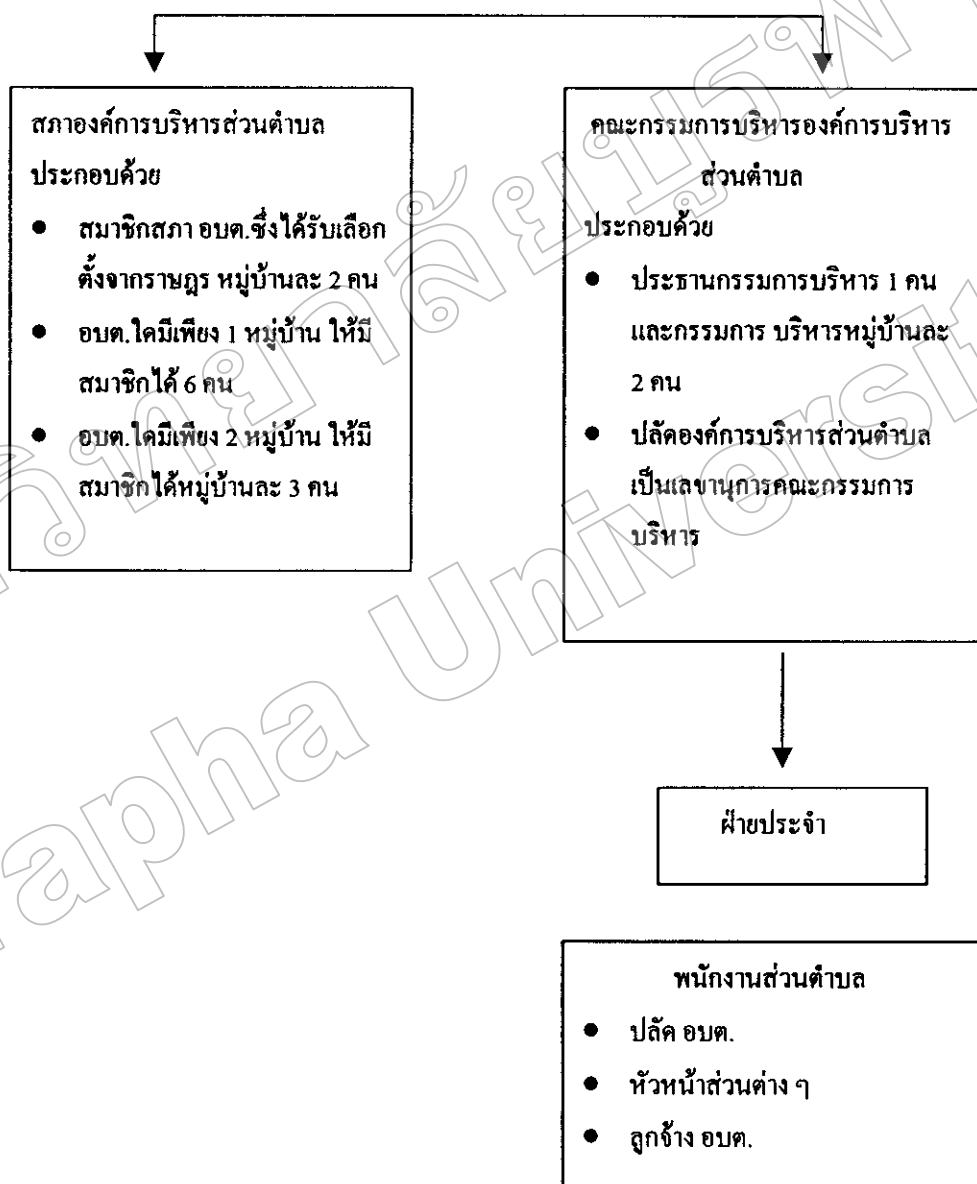
1. สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งจากราษฎรในหมู่บ้านตำบลนั้น ๆ หมู่บ้านละ 2 คน สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบล ร่างข้อบังคับตำบล ร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี และควบคุมการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

2. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้เลือกคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย ประธานกรรมการบริหาร 1 คน และกรรมการ บริหาร 2 คน คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่บริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผนพัฒนาตำบล และงบประมาณรายจ่ายประจำปี รายงานผลการปฏิบัติ และการใช้จ่ายเงินในสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

3. พนักงานส่วนตำบล เป็นบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลตั้งไว้ พนักงานส่วนตำบลที่เกิดตามพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานตำบล พ.ศ. 2539 (มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 10 เมษายน 2539)

4. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานบริหารทั่วไป งานธุรการ งานพิมพ์ดีด งานการเจ้าหน้าที่ งานสวัสดิการ งานการประชุม งานเกี่ยวกับการตราข้อบังคับตำบล งานนิติการ งานการพาณิชย์ งานรัฐพิธี งานประชาสัมพันธ์ งานจัดทำแผนพัฒนาตำบล งานจัดทำข้อบังคับงบประมาณประจำปี งานขออนุมัติดำเนินการตามข้อบังคับ งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

5. ลูกจ้าง องค์การบริหารส่วนตำบลที่ปริมาณงานมากและมีรายได้เพียงพอก็สามารถจ้างลูกจ้างเพื่อช่วยปฏิบัติงานได้ โดยถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2536 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2538

ภาพที่ 4 แผนโครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล (นัยนา หันมี, 2542)

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากจะกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ยังได้กำหนดไว้ในกฎหมายระเบียบและข้อบังคับ ของส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในที่นี้จะกล่าวถึงอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล (กรมการปกครอง, 2542) ดังนี้

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งอาจจำแนกเป็น 2 ประเด็น คือ

1. หน้าที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบล มีดังนี้

1.1 จัดให้มีการบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

1.2 การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล

1.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

1.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

1.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

1.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชนผู้สูงอายุ และผู้พิการ

1.7 คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.8 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

2. หน้าที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบล อาจทำได้ เช่น

2.1 ให้มีการอุปโภคบริโภคและการเกษตร

2.2 ให้มีและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

2.3 ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ

2.4 ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์

2.5 ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว

2.6 บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพ

2.7 การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติ

2.8 หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

2.9 ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม

2.10 กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

2.11 การท่องเที่ยว

2.12 การผังเมือง

องค์การบริหารส่วนตำบลมีแหล่งรายได้ ดังต่อไปนี้

1. รายได้จากการจัดเก็บภาษีอากรการฆ่าสัตว์ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่และค่าธรรมเนียมใบอนุญาต
2. รายได้ที่ได้รับจากการจัดสรร จากการเก็บภาษีต่าง ๆ ตามกฎหมาย คือ ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมที่ดิน อาคารสิ่งปลูกสร้าง ค่าภาคหลวง ค่าธรรมเนียมตามกฎหมายป่าไม้ ค่าธรรมเนียมน้ำบาดาล ค่าประปาบัตร ใบอนุญาต และอาชญาบัตร ตามกฎหมายว่าด้วยการประมง รายได้จากทรัพยากรธรรมชาติ (แร่, น้ำมัน) ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ และล้อเลื่อน ภาษีสุรา ภาษีสรรพสามิต ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ
3. รายได้เงินอุดหนุนจากรัฐบาล โดยรัฐบาลจะพิจารณาการอุดหนุนเงินอุดหนุนจากจำนวนประชากร พื้นที่ รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล
4. รายได้อื่น ๆ เช่น ทำกิจการพาณิชย์ เงินบริจาค รายได้จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

โดยประเทศไทยมีจำนวนองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด 6,747 แห่ง (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2543) องค์การบริหารส่วนตำบล คือ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาพาบบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2538

ทฤษฎีการบริหารและการจัดองค์กร

การบริหาร หมายถึง การทำงานของคณะบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปที่ร่วมกันปฏิบัติการให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน (ธงชัย สันติวงษ์, 2539) (สุธี สุทธิสมบุรณ์ และสมาน รังสิโยภิญช์, 2539) และ ปรีชา กลิ่นรัตน์ (2536) ยังได้กล่าวเพิ่มเติมอีกว่า การบริหารเป็นสิ่งมีความจำเป็นสำหรับมวลมนุษยชาติให้คนเรายู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ทุกศาสตร์ ทุกสาขาวิชาชีพจะต้องใช้หลักการบริหารทั้งภาครัฐและเอกชน อีกทั้ง สุธี สุทธิสมบุรณ์ และสมาน รังสิโยภิญช์, (2539) ยังได้กล่าวไว้อีกว่าความอยู่รอด ความเจริญเติบโต และความก้าวหน้าขององค์กรนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถในการนำปัจจัยต่างๆ ที่มีอยู่อย่างจำกัดภายในองค์กรไปใช้ในอันที่จะทำให้สามารถบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์กรได้ดี มีประสิทธิภาพ นั่นคือ ความอยู่รอด ความเจริญเติบโต และความก้าวหน้าขององค์กรขึ้นอยู่กับ "การบริหาร" ที่ดี สำหรับปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ คน เงิน วัสดุ สิ่งของ และวิธีการปฏิบัติงาน

กระบวนการบริหารทั่วไปมักมีลักษณะขบวนการหรือวิธีกำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ซึ่งเป็นวิธีการจัดอย่างหนึ่งที่มีหลักเกณฑ์ตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์ กระบวนการบริหารจะกำหนดขอบเขตและหน้าที่ตามขั้นตอนต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจน โดย ลูธี่ สุทธิสมบุรณ์ (2539) ได้สรุปการบริหารการจัดการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการองค์กร ประกอบด้วย

1. การบริหารที่เรียกว่า 4 M โดยถือว่าเป็นปัจจัยในการบริหาร (Administrative Sources) ที่เป็นพื้นฐานมีอยู่ 4 ประการคือ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุสิ่งของ (Material) และวิธีการปฏิบัติ (Manage) หรือที่เรียกสั้น ๆ ว่า 4 M

2. กุลิคและเออร์วิค (Gulick & Urwick อ้างถึงใน ธงชัย สันติวงษ์, 2539) ได้เสนอความคิดเกี่ยวกับกระบวนการบริหารไว้ 7 ประการโดยเรียกย่อ ๆ ว่า “POSDCORB” กระบวนการนี้เป็นผลสืบเนื่องจากการจัดการแบบวิทยาศาสตร์ (Scientific Management) ซึ่งพยายามที่จะค้นหาวิธีการบริหารที่ดีที่สุด และได้สรุปกระบวนการบริหารนี้ไว้ใน “Papers on the Science of Administration” ในปี ค.ศ.1937 โดยมีกระบวนการ ดังนี้

P = Planning หมายถึง การวางแผนอันเป็นการคาดการณ์ในอนาคต ซึ่งจะต้องคำนึงถึงนโยบาย ทั้งนี้เพื่อให้แผนงานที่กำหนดขึ้นไว้มีความสอดคล้องต้องกันในการดำเนินงาน การวางแผนเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการใช้ความรู้ในทางวิชาการและวิทยาการและวิจารณ์ญาณวินิจฉัยเหตุการณ์ในอนาคต แล้วกำหนดวิธีการโดยถูกต้องอย่างมีเหตุมีผลเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามแบบแผนโดยถูกต้องและสมบูรณ์

O = Organizing หมายถึง การจัดส่วนราชการหรือองค์การหรือการจัดรูปโครงการหรือเค้าโครงของการบริหาร โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานหรือของตำแหน่งต่าง ๆ ของหน่วยงาน ให้ชัดเจน พร้อมด้วยกำหนดลักษณะและวิธีการติดต่อกันสัมพันธ์กันตามลำดับชั้นแห่งอำนาจหน้าที่สูงต่ำสละสลวยกันไป

S = Staffing หมายถึง การจัดคนเข้าทำงาน การบริหารอันเกี่ยวกับตัวบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ทุกประการของหน่วยงาน การบริหารงานบุคคลดังกล่าวรวมถึงตั้งแต่การแสวงหาคนมาทำงาน การบรรจุแต่งตั้งการฝึกอบรม และการพัฒนาบุคคลที่บรรจุแต่งตั้งไว้แล้ว การบำรุงขวัญ การเลื่อนขั้นและลดขั้น ตลอดจนการพิจารณาให้พ้นจากงานและการบำรุงรักษาสภาพของการทำงานที่ดีและมีประสิทธิภาพคงอยู่ตลอดไป

D = Directing หมายถึง การวินิจฉัยสั่งการหลังจากได้วิเคราะห์และพิจารณาจนโดยรอบคอบแล้วรวมทั้งการติดตามดูแลให้มีการปฏิบัติงานตามคำสั่งนั้น ๆ ในฐานะผู้บริหารเป็นผู้บังคับบัญชาหน่วยงาน

CO = coordinating หมายถึง ความร่วมมือประสานงานเพื่อให้มีการดำเนินการไปอย่าง เป็นระเบียบเรียบร้อยราบรื่นไม่มีการขัดข้องหรือขัดแย้งกัน แต่ทุกหน่วยงานจะทำงานประสาน กลมกลืนกันเพื่อวัตถุประสงค์หลักขององค์การหรือหน่วยงานใหญ่ร่วมกัน

R = Report หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนถึงการประชาสัมพันธ์ ที่จะต้องแจ้งให้ประชาชนทราบด้วย อันที่จริงการรายงานนี้มีความสัมพันธ์กับการติดต่อสื่อสารอยู่มาก การรายงานโดยทั่วไป หมายถึงวิธีการของสถาบันหน่วยที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อเท็จจริงหรือ ข้อมูลผู้สนใจมาติดต่อสอบถามผู้บังคับบัญชาหรือผู้ร่วมงาน ความสำคัญของการรายงานนั้นอยู่ที่ จะต้องตั้งอยู่บนรากฐานของความจริง

B = Budgeting หมายถึง งบประมาณและการจัดทำงบประมาณการเงิน การวางแผน หรือโครงการในการใช้จ่ายเงิน การบัญชี และการควบคุมดูแลการใช้จ่ายเงินหรือตรวจสอบบัญชี โดยรอบคอบและรัดกุม

3. การบริหารงานตามวัตถุประสงค์ (MBO)

สุธี สุทธิสมบูรณ์ (2539) ได้เสนอแนวความคิดในการบริหารงานที่นิยมใช้ทั้งในภาครัฐ และเอกชนซึ่งการบริหารงานตามวัตถุประสงค์ (Management by Objective) เป็นแนวทางการบริหารงานที่คำนึงถึงวัตถุประสงค์ (Objective) หรือผลงาน (Result) เป็นหลัก

การบริหารงานตามวัตถุประสงค์ จะประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน
2. กำหนดคุณลักษณะของงานที่มุ่งหวังจะให้เป็เป้าหมายของการดำเนินงาน
3. ใช้เป้าหมายที่กำหนดขึ้นเป็นเครื่องนำทางสำหรับการปฏิบัติงาน

สำหรับผู้บริหารที่จะบรรลุวัตถุประสงค์นั้น จำเป็นที่จะต้องอาศัยกิจกรรมการบริหาร 4 ประการด้วยกัน คือ การวางแผน การจัดรูปงาน การอำนวยการ และการควบคุม

4. การบริหารงานตามหน้าที่ 5 ขั้นตอน

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2539) ได้สรุปแนวทางการบริหารโดยอาศัยหน้าที่ของผู้บริหารเป็นหลัก จะประกอบด้วยขั้นตอน 5 ขั้นตอนได้แก่

1. การวางแผน (Planning) เกี่ยวข้องกับการเลือกภารกิจ (Mission) วัตถุประสงค์ (Objectives) และการปฏิบัติ (Actions) และพยายามทำให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งต้องมีการตัดสินใจเลือกแผนการในอนาคต

2. การจัดองค์การ (Organizing) เป็นการกำหนดโครงสร้างบทบาทของบุคคลเพื่อทำงานในองค์การ

3. การจัดบุคคลเข้าทำงาน (Staffing) เกี่ยวข้องกับการบรรจุและธำรงรักษามูลค่าบุคคล และตำแหน่งหน้าที่ภายในองค์กร โดยกำหนดความต้องการแรงงาน การสรรหา การคัดเลือก การบรรจุ การเลื่อนตำแหน่ง การประเมิน การวางแผนอาชีพ การกำหนดค่าตอบแทน

4. การชักนำ (Leading) หมายถึง การมีอิทธิพลต่อบุคคลเพื่อให้เขาทำประโยชน์ให้กับองค์กรและเป้าหมายของกลุ่มเป็นสิ่งที่ต้องทำเป็นหลักในการบริหารความขัดแย้งระหว่างบุคคล ซึ่งต้องอาศัยผู้บริหารที่มีประสิทธิผลต้องเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพด้วย ภาวะการเป็นผู้นำ การจูงใจคนให้ปฏิบัติตามความต้องการซึ่งต้องอาศัยแรงจูงใจ รูปแบบการเป็นผู้นำ การติดต่อสื่อสาร

5. การควบคุม (Controlling) คือการวัดและการแก้ไขการทำงานส่วนบุคคลและองค์กรเพื่อที่จะทำให้นั้นใจว่าเหตุการณ์เป็นไปตามแผน การควบคุมนี้เกี่ยวข้องกับการวัดผลการกระทำเปรียบเทียบกับเป้าหมายและแผนซึ่งจะแสดงถึงการเบี่ยงเบนจากมาตรฐานที่ปรากฏอยู่และการช่วยแก้ไขปรับปรุง

ซึ่งการบริหารที่เรียกว่าหน้าที่ในการบริหารนั้น สอดคล้องกับ ธงชัย สันติวงษ์ (2539) ก็ได้กล่าวไว้เช่นกัน

นอกจากนี้แล้ว ธงชัย สันติวงษ์ (2539) ยังได้กล่าวไว้ดีกว่า แนวความคิดเกี่ยวกับวิธีการบริหารสมัยใหม่ การสร้างทฤษฎีการบริหารใหม่ๆ ยังคงเป็นการพยายามอยู่ แต่การศึกษาค้นคว้าวิธีการบริหารตามแนวทางใหม่ ๆ ก็ปรากฏขึ้นมามากมายวิธีด้วยกัน เพียงแต่เป็นวิธีการบริหารที่คิดขึ้นมาใหม่ยังไม่อาจถือว่าเป็นทฤษฎีใหม่ กล่าวคือ บางกรณีก็เป็นเพียงเทคนิค (Technique) ซึ่งเป็นวิธีการดำเนินงานต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน หรือเป็นเครื่องมือช่วยให้สามารถทำงานบางอย่าง หรือแก้ไขปัญหามองอย่างให้เสร็จสิ้นลงไปได้ ซึ่งพอสรุปได้ว่ามี 3 แบบ ได้แก่

1. การบริหารแบบการตัดสินใจ (Decisional Approach)
2. การบริหารแบบระบบ (Adaptive Approach)
3. การบริหารตามสถานการณ์ (Contingency or Situational Approach)

สุทธิ สุทธิสมบูรณ์ (2539) ยังได้พูดถึงการพัฒนาองค์การ (Organization Development) หรือที่เรียกสั้น ๆ ว่า "OD" เป็นแนวความคิดของ ริชาร์ด เบคบาร์ด (Richard Bechard) นักปฏิบัติ OD ได้ให้ความหมายของการพัฒนาองค์การว่า " การพัฒนาองค์การ" หมายถึง

1. ความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างมีแผน
2. การพิจารณาองค์การเป็นส่วนรวมทั้งหมด
3. เป็นการบริหารงานจากระดับสูงลงมา
4. การเพิ่มประสิทธิผลและก่อให้เกิดสุขภาพที่ดี
5. โดยวิธีการสอดแทรกอย่างแนบเนียนตามวิชาความรู้ที่ได้รับทางพฤติกรรมศาสตร์

และ ดิน ปรัชญพฤทธิ (2542) ยังได้นำเสนอแนวทางการบริหารตามทฤษฎี 7 S ซึ่งประกอบไปด้วย

1. โครงสร้าง (Structure)
2. กลยุทธ์ (Strategy)
3. ระบบ (System)
4. เป้าหมายสูงสุด (Superordinate Goal)
5. ความสนใจต่อคนงาน (Staff)
6. สไตล์การบริหาร (Style)
7. ทักษะ (Skill)

นอกจากนี้ เทรฟเวอร์ (Travor, 1977) ได้กล่าวถึงการจัดตั้งองค์กรทางการกีฬานั้นมีความจำเป็นและสำคัญต่อ การพัฒนาและส่งเสริมกีฬาโดยจะต้องมีการกำหนดกลยุทธ์ (Strategy) โดยจะต้องมองถึงปัจจัยภายในและภายนอกรวมทั้งปัจจัยที่เกี่ยวข้องอาทิเช่น จุดแข็ง จุดอ่อน สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก เป็นต้น อีกทั้งผู้นำทางด้านการส่งเสริมกีฬาจะต้องมีลักษณะของผู้นำทางด้านการกีฬาด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ เดวิด (Davis, 1994) ได้กล่าว เกี่ยวกับการจัดการทางด้านการกีฬาว่า การส่งเสริมกีฬานั้นจำเป็นที่จะต้องมีการมีโครงสร้าง (Structure) ของกีฬาแต่ละประเภทอย่างชัดเจนที่เรียกกันว่าการจัดการทางด้านการกีฬา ขององค์กรการกีฬา (Management of Sport Organizations) นอกจากนี้แล้ว เจเน็ต (Janet, 1998) ยังได้กล่าวอีกว่า การจัดการทางด้านการกีฬาที่มีความจำเป็นที่จะต้องจัดการตั้งแต่ระดับเด็กเล็กจนถึงระดับมหาวิทยาลัยรวมทั้งนอกสถานศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาและส่งเสริมกีฬาตั้งแต่พัฒนาด้านพฤติกรรม จิตวิทยา รวมทั้งการนำทฤษฎีการจัดการต่าง ๆ นำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการกีฬา การจัดการองค์การทางการกีฬาก่อนขึ้นต้นจนถึงขั้นระดับอาชีพ อีกทั้งการจัดการองค์การทางการกีฬานั้นจำเป็นที่จะต้องมีการจัดการองค์การที่จะคอยดูแลสุขภาพของประชาชนในหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการออกกำลังกาย การดูแลสุขภาพยามเจ็บป่วย นั่นก็คือจะต้องมีการวางกรอบโครงสร้างที่จะต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ แนวทางทฤษฎีที่นำมาประยุกต์ใช้ในแต่ละระดับของการกีฬา

และจากเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการบริหารจัดการด้านการกีฬา รวมทั้งการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน และนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา พอประมวลได้ว่า ในการพัฒนาการกีฬาของชาติ สามารถจัดกลุ่มการบริหารจัดการการกีฬาตามกระบวนการบริหาร “POSDCORB” (สมคิด พรหมจ้อย, 2539) และ นัยนา หันมี (2542), ชีรยุทธ รัตนกรแก้ว (2540), ณัฐา ถือชื้อ (2542), วชิราภรณ์ เหมื่อนทอง (2541), พันธุ์ปรี คาบเงิน (2539) ก็ได้ใช้แนวทางการศึกษางานวิจัยโดยอาศัยหลักการบริหารจัดการทางกีฬาดำเนินการตามแนวทางการบริหารแบบ

"POSDCORB" อีกทั้งการศึกษาแห่งประเทศไทย (2540) ได้ศึกษาตัวบ่งชี้การพัฒนางานองค์กรบริหาร การศึกษาและศึกษาตัวบ่งชี้การพัฒนากิจการกีฬาของไทย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมกีฬา ภูมิภาคจะต้องมีการกระจายอำนาจการบริหารการจัดการทางการกีฬาสู่ระดับภูมิภาค จังหวัด อำเภอ ตำบลและหมู่บ้านต่อไป

จากเอกสาร และผลงานวิจัยข้างต้น ชี้ให้เห็นว่าการบริหารการกีฬาของชาติจะประสบผล สำเร็จ และมีประสิทธิภาพ จะต้องมีการสร้างการบริหารองค์กรกีฬาของชาติที่มีรูปแบบที่เข้มแข็ง โดยเฉพาะในส่วนภูมิภาค โดยเฉพาะในระดับท้องถิ่นที่มีการจัดตั้งศูนย์กีฬาดำบลที่จะให้มีองค์กร กีฬาในระดับท้องถิ่น ตั้งแต่ระดับตำบล อำเภอ ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานบริหารพัฒนากีฬา ส่งเสริม กีฬาในระดับท้องถิ่นทั่วประเทศ และจากการที่การศึกษาแห่งประเทศไทยได้จัดตั้งศูนย์กีฬาดำบลขึ้น ในปีงบประมาณ 2543 แต่ยังไม่มีการศึกษาถึงปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการดำเนินงาน ศูนย์กีฬาดำบล เพื่อนำมาพัฒนารูปแบบการดำเนินงาน แต่อย่างใด ดังนั้น การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานศูนย์กีฬาดำบลของการกีฬาแห่งประเทศไทย โดย สอบถามจากความคิดเห็นของคณะกรรมการศูนย์กีฬาดำบลซึ่งเป็นผู้บริหารในระดับองค์การ บริหารส่วนตำบลได้แก่ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลในฐานะเลขานุการศูนย์กีฬาดำบล ผู้ซึ่งเป็น ผู้จัดทำแผนพัฒนาดำบลรวมทั้งการจัดการบริหารทั่วไปเสนอต่อคณะกรรมการบริหารองค์การ บริหารส่วนตำบลต่อไป โดยผู้วิจัยได้แยกแบบสอบถาม ปัญหาตามกรอบแนวทางของแผนพัฒนา การกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549) จำนวน 6 ด้านได้แก่

1. ด้านการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน
2. ด้านการพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน
3. ด้านการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
4. ด้านการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ
5. ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา
6. ด้านการบริหารจัดการกีฬา
 - 6.1 เรื่องการวางแผนงาน
 - 6.2 เรื่องการจัดองค์กร
 - 6.3 เรื่องการจัดบุคลากร
 - 6.4 เรื่องการอำนวยความสะดวก
 - 6.5 เรื่องการประสานงาน
 - 6.6 เรื่องการรายงานผล
 - 6.7 เรื่องงบประมาณ